

MARINA ROMÂNĂ

REVISTA EDITATA DE MARINA MILITARA

NR. 43 (DECEMBRIE 1996)

Din SUMAR:

⇒ OAMENII BĂTRÂNULUI FLUVIU pag. 5

⇒ VALENȚE ALE INTEROPERABILITĂȚII pag. 11

⇒ CENTRUL DE SCAFANDRI LA ANIVERSARE pag. 12

⇒ NAVIGATORI ÎN LABIRINTUL CUNOAȘTERII pag. 16

⇒ PERIPLUL NAVEI „MIDIA” ÎN JURUL EUROPEI pag. 19

⇒ NOUTĂȚI EDITORIALE pag. 22

⇒ RESPIRAȚIA SPIRITUALĂ A MĂRII pag. 24

⇒ MAGAZIN pag. 26

Revista **MARINA ROMÂNĂ** este difuzată în București, porturile Constanța, Mangalia, Galați, Tulcea, Brăila, Călărași, Giurgiu, Drobeta Turnu-Severin și orașul Iași.

Cititorii se pot abona prin RODIPET S.A., Piața Presei Libere nr. 1 București.

Revista **MARINA ROMÂNĂ** se află la poziția 5043 în catalogul publicațiilor difuzate de RODIPET.

B-18496

COPERTA I: Depunerea jurământului în fața noului Drapel de Luptă.
COPERTA IV: Una din „Marinele” lui Dimitrie Știubei.

COLEGIUL DE REDACȚIE:

Redactor șef:

Comandor Ioan DAMASCHIN,

Secretar general de redacție:

Lt.col. Costin CONSTANDACHE,

Redactor:

Căpitan Costel SUSANU.

Corector: Floare BRÂNZĂ,

Dactilografiere: CÂRCEANU Rodica,

Fotoreporter: Valentina CIUCU.

Culegere text realizată la

Centrul de Calcul al

Marinei Militare

Operatori calcul:

Mihaela BUCUROIU

Ana RUSU

Redacția:

Cercul Militar Constanța

Str. Traian nr. 29

Telefon: 61.81.27,

61.57.00/238

Tiparul executat la S.C.

POLIGRAF S.R.

Constanța

Str. I.C. Brătianu nr. 5

Tel.: 66.57.10

Fax: 66.42.02

Tehnoredactare

computerizată:

Valentina MAZILU

Costel SUSANU

1 Decembrie

UNIREA - PENTRU TOATE VEACURILE DECISĂ

S-a încheiat la 1 decembrie 1918 procesul istoric (în mod fatal necesar) de realizare a României mari - stat național unitar al românilor. Este motivul pentru care această zi este socotită cea mai mare sărbătoare a poporului nostru.

De ce unirea a constituit o necesitate în sens filosofic (non cedere) și în sens juridic (drept legitim)? Întrebarea nu o poate pune un român. Ar fi absurd! Dar dacă o pune un străin răspunsul cel mai sintetic îl dă B.P. Hațdeu, scriind despre Unirea cea mare, ce va să vină după cea mică din 1859: "Moldova, Transilvania, Muntenia nu există pe fața pământului; există o singură Românie (...); există un singur corp și un singur suflet...". Într-un document din epocă se scria: "UNIREA este sufletul poporului român, ea este glasul României".

Mihai I Kogălniceanu scria că unirea este "cheia boltei, fără de care s-ar prăbuși tot edificiul național (...). Dorința cea mai mare, cea mai generală, aceea hrănitoră de toate generațiile trecute, aceea care, împlinită, va face fericirea generațiilor viitoare, este Unirea într-un singur stat, o unire care este firească, legitimă, neapărătă, pentru că în Moldova și în Valahia (și în Transilvania, Banat, Crișana, Maramureș, Bucovina, Basarabia, Dobrogea, deci în toate provinciile istorice românești - n.n.), suntem același popor, omogen, identic ca nici un altul, pentru că avem același început, același nume, aceeași limbă, aceeași religie, aceeași istorie, aceeași civilizație, aceleași instituții, aceleași legi și obiceiuri, aceleași temeri și speranțe, aceleași trebuințe de îndestulat, aceleași hotare de păzit, aceleași dureri de trecut, același viitor de asigurat și, în sfârșit, aceeași misiune de îndeplinit" ("Dorințele Partidei Naționale în Moldova").

Sunt cele de mai sus suficiente argumente pentru a demonstra că a fost bine aleasă data de 1 DECEMBRIE drept ZIUA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI.

Sărbători naționale au mai fost în România: 24 ianuarie, Ziua Unirii, 9 mai, Ziua Independenței, 30 decembrie, Ziua Repliblicii, 10 mai (cunoscută în popor

drept 'Ziua Regelui'), 23 august (proclamată "Ziua revoluției de eliberare națională antifascistă și antiimperialistă"). Dintre ele, ultimele două au avut locul prim în rândul sărbătorilor naționale, fiind declarate ca ZI NAȚIONALĂ A ȚĂRII. S-a mai luat în discuție și data de 22 decembrie ("Ziua Revoluției")

Cea mai îndelungată perioadă de timp din istoria țării, Ziua Națională a fost la 10 mai. La 10/22 mai 1866, printul Carol de Hohenzollern-Sigmaringen a fost proclamat de către noua Adunare (aleasă la 9/21 aprilie), domnitor al României, sub numele de Carol I. Cu acest prilej el a depus jurământul în fața Parlamentului reunit în Dealul Mitropoliei. La 14/26 martie 1881 Parlamentul votează transformarea României în regat. Carol I se va încorona la 10 mai al aceluiași an.

1 DECEMBRIE este noua ZI NAȚIONALĂ, prevăzută în noua constituție, care statuează că România este stat național unitar. Este deci normal ca data la care s-a creat acest stat prin unificarea ținuturilor locuite de români să fie considerată cea mai mare sărbătoare a poporului

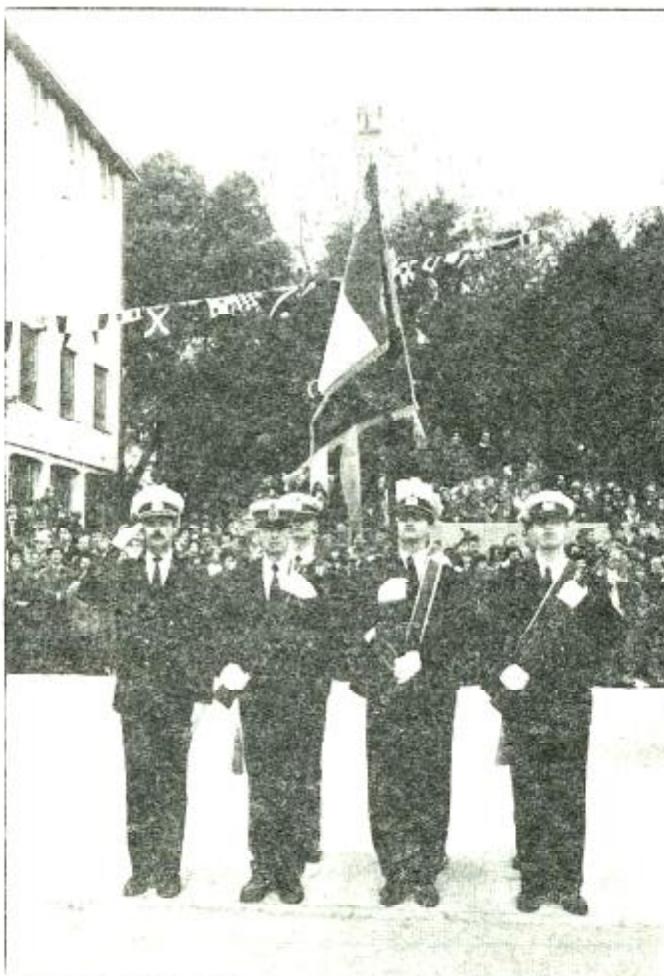
nostru și statuată constituțional drept ZIUA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI.

Majoritatea statelor au ca zi națională data proclamării independenței. Putem considera și noi că la 1 decembrie 1918 a fost ultimul act pe calea proclamării independenței față de cele trei mari imperii: otoman, rus și austro-ungar.

La acest ceas de sfârșit de secol unirea tuturor românilor într-o țară a lor, nu este deplină. Unirea deplină va fi, la vremea adevărului, potrivit spuselor lui Mihai Kogălniceanu, "actul energetic al întregii națiuni române".

Făuritorii noii României apreciau în 1918 că în acel an s-au reunificate români cu români, că s-au realipit provinciile românești "necondiționat și pe vecie", că unirea a fost "pentru toate veacurile decisă".

Contraamiral (r) George PETRE

"LA DRAPEL, PENTRU ONOR, ÎNAINTE!"

Duminică, 20 octombrie, pe faleza din fața Statului Major al Marinei Militare, a avut loc festivitatea înmânării noilor Drapele de Luptă Comandamentului Flotei Maritime, Divizionului 545 Artillerie de Coastă și Divizionului 508 Rachete de Coastă.

Flota Maritimă, înființată la 1 decembrie 1994, este continuatoarea tradițiilor marinărești și de luptă ale Diviziei de Mare, creată în 1896. Marinarii care își servesc Patria astăzi, sub faldurile Drapelului de Luptă al Flotei Maritime se mândresc, deopotrivă, cu faptele glorioase ale navelor de odinioară - crucișătorul "ELISABETA", distrugătoarele "REGELE FERDINAND", "MĂRĂŞEŞTI", "MĂRĂŞTI", submarinul "DELFINUL" - cât și cu ale celor din compunerea sa actuală, dintre care amintim distrugătorul "MĂRĂŞEŞTI", fregatele "Am. PETRE BĂRBUNEANU", "VAm. V. SCODREA", vedetele purtătoare de rachete "LĂSTUNUL" și "PESCĂRUŞUL", dragoarele maritime "Lt. LUPU DINESCU" și "Lt. MARIUS LEPRI", nave care, atât în cadrul exercițiilor și aplicațiilor proprii, cât și în cele desfășurate sub emblema Parteneriatului pentru Pace, au obținut aprecieri unanime.

Comandantul Flotei Maritime, contraamiralul **Nicolae POSTOLI**, consideră că "momentul acordării nouului Drapel de Luptă reprezintă un punct de reper în care se întâlnesc un trecut glorios, de peste 100 de ani și o etapă viitoare pe care o dorim benefică, atât pentru Marina Militară cât și pentru țară".

Divizionul 545 Artillerie de Coastă a fost înființat în anul 1978, fiind purtătorul tradițiilor de luptă ale bateriilor de artillerie de coastă, care au funcționat pe litoralul românesc, după primul război mondial. Începând din 1929, în raionul Cap Midia funcționa bateria de coastă MIRCEA, dotată cu tunuri de 152,4 mm care, după ce s-a acoperit de glorie în cel de-al doilea război mondial, a fost desființată în 1962, din motive străine de interesele naționale. În prezent unitatea asigură condiții favorabile instruirii și educării militarilor care, de altfel, obțin în mod constant rezultate foarte bune la tragerile de luptă specifice.

Locotenent-colonelul **Marian RADU**, comandantul divizionului, are convingerea că festivitatea înmânării nouului Drapel de Luptă "este un moment înălțător, cu ample semnificații pentru corpul de cadre al unității, constituindu-

se totodată într-un impuls pentru perfecționarea pregăririi lor. Pentru tinerii ostași reprezintă momentul de vârf al executării stagiului militar, alături de depunerea jurământului".

Divizionul 508 Rachete de Coastă este o structură relativ nouă a Marinei Militare (înființat în anul 1987), cu o contribuție însemnată în completarea dispozitivului de apărare a litoralului românesc. Mijloace moderne, cu o mare precizie, mobilitate și putere de foc, rachetele de coastă reprezintă o armă redutabilă împotriva navelor de luptă sau de transport ale oricărui agresor. Personalul unității este capabil în prezent să folosească eficient tehnica din dotare, dovedă fiind lansările reale de rachete, la care s-au obținut numai calificative maxime.

Comandorul **Eugen BOLBOACĂ** este comandantul divizionului și a ținut să precizeze că "efectivele unității vor sărbători anul acesta 9 ani de la înființare, prezentând onorul nouui Drapel de Luptă. Data aniversară este 30 noiembrie, ziua Sfântului Andrei, ocrotitorul spiritual al Dobrogei".

Noile Drapele de Luptă au fost înmânate de către șeful Statului Major al Marinei Militare, viceamiral-comandor **Gheorghe ANGHELESCU**, care și-a încheiat astfel mesajul de felicitare adresat efectivelor celor trei unități: "Mândri de un trecut eroic și încrezători într-un viitor mai bun pentru poporul român, vă urez izbândă în tot ceea ce întreprindeți, pentru a fi buni apărători ai ROMÂNIEI!".

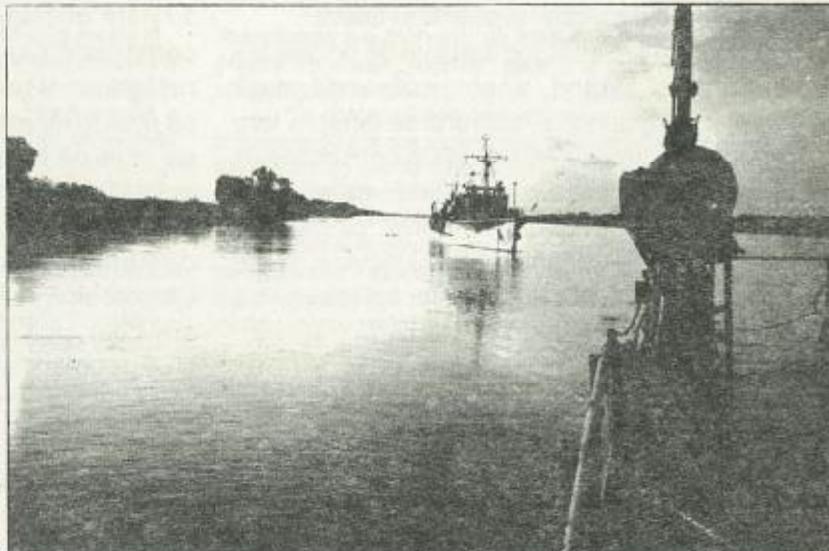
I.P.S. Lucian, arhiepiscopul Tomisului, împreună cu un sobor de preoți, a sfintit cele trei Drapele de Luptă. Festivitatea s-a încheiat cu depunerea jurământului în fața noilor Drapele și cu defilarea efectivelor.

Căpitan Costel SUSANU

Oamenii bătrânu lui fluviu

Aplicația cu trupe a Brigăzii fluviale maritime Tulcea desfășurată în aceasta toamnă, la sfârșitul lunii septembrie și începutul lui octombrie, echivalând cu un riguros examen profesional merit să releve gradul de pregătire al echipajelor și navelor în condițiile executării tragerilor reale în poligonul amenajat la vărsarea brațului Sfântu Gheorghe în Marea Neagră a constituit, și pentru noi, un excelent prilej de a oferi cititorilor secvențe reprezentative din viața și munca marinilor militari, ai acestor oameni ai bătrânu lui fluviu. Astfel, timp de șase zile și șase nopți am însoțit, în misiunile lor, echipaje și nave participante la aplicație, beneficiind de sprijinul și amabilitatea conducerii Brigăzii (căreia îi mulțumim și pe această cale) care ne-a facilitat documentarea ce stă la baza realizării paginilor ce urmează, ele reprezentând, desigur, doar o sinteză a celor văzute, afate și tratate cu acest prilej.

La bordul navei D.R.18

În largul mării, la gura fluviului, în cartul de la miezul nopții

Urcăm la bordul dragorului nr.18, cu sentimentul reîntâlnirii unui "erou" de reportaj, echipajul său fiind cunoscut cititorilor revistei "MARINA ROMÂNĂ" cu prilejul relatării despre dura confruntare cu marea prin care a trecut - furtuna din martie 1995, prilej cu care și-a etalat, în mod strălucit, aptitudinile marinărești, fermitatea și profesionalismul. Este 2 octombrie, ora 9; aveam să rămânem pe această navă reprezentativă a unității timp de 24 de ore. Dar iată filmul, în secvențe relevante, al activităților desfășurate în acest răstimp.

Ora 9,55. La bordul lui D.R.18 răsună comanda "Alarmă de luptă" și oamenii își ocupă rapid, cu reflexul profesionistului încercat, posturile. Suntem la gura fluviului, sub un cer încrunat, cu nori la un plafon jos.

Ora 10,00. "Foc!". Tunul din prova își face auzit "glasul", hotărât; ora 10,12: "Mitralierele din babord și pupa, Foc!..."

Ora 10,21. Se raportează "Terminat tragerea". De la punctul de comandă se transmite: Foarte bine! pentru tunuri; maistrul militar clasa a II-a Cătălin TĂNASE, sergentul Gheorghe BODORIN, servanții tunului, își trăiesc modest clipa confirmării succesului.

Fiind navă maritimă D.R.18 primește misiunea să preia și să "planteze" în largul mării o nouă țintă. Este momentul în care se pun în valoare aptitudinile marinărești ale echipajului condus de locotenent-comandor Nicolae COBUZ. Adâncimile mici de la gura fluviului, bancurile de nisip, pescajul navei maritime, remorcarea țintei, care are o velatură mare, solicită echipajul ce precedeață în deplină cunoștință de cauză, dar cu atenție sporită. Timonierul sergent Aurel MUNTEANU (om cu vechi state de serviciu la mare, chiar și la... Ocean, în anii petrecuți la I.P.O.), maistrul clasa a II-a Ion MORARU (șeful mecanic) rezolvă "ecuația" ducând, la ordinele comandantului, nava pe drumul bun, cu precizie de ceasornic.

La ora 16,03. Ținta este ancorată în larg și D.R.18 î-a drum spre nord. După jumătate de ceas de marș suntem travers de căsla Vădanei. Fără să slăbească ritmul, echipajul este alertat pentru un nou exercițiu - distrugerea unei mine în derivă.

Ora 16,40 - răsună ordinul "Distanță două cabluri, mină în derivă! Distrugeti! Foc!". Săgeți de foc descriu grăioase curbe dinspre navă, încadrând ținta; mici gheizere de apă se înalță

 urmare din pagina 5

căpătând culorile curcubeului... Soarele lasă o dără săngerie pe valuri și dispare, încet, după orizontul marcat de țărmul scund al Deltei.

Ora 17,48. Se aprind luminile de poziție ale navei care, în curând, ancorează, urmând să execute, în timpul noptii, asigurarea dinspre larg a poligonului și țintelor sale. Viața la bord continuă după regulile de fier ale marinăriei, oamenii se succed în posturi în ritmul "măsurat" cu precizie de carturi. O hulă de fund leagănă nava și peste marea acoperită de întuneric scăpesc, cu regularitate, luminile farurilor maritime - la N.E., Sulina; la S.E., Sfântu Gheorghe.

Se apropiște cartul de la miezul noptii. Pe comandă găsim, în sfârșit, răgazul să-l abordăm pe domnul căpitan-comandor Ștefan BĂLUTĂ, comandantul unității, aflat la bordul lui DR 18, în cursul acestei misiuni. Dincolo de ineditul ipostazei gazetărești, poate este cel mai nimerit loc - în largul mării, și timp - în acest cart din miez de noapte, pentru o discuție privind această redutabilă unitate a Flotilei de Dunăre, unitate care, la anul, va sărbători 40 de ani de la înființare și care

se mândrește cu faptul că la bordul navelor sale și-au început cariera marinărească numeroși comandanți ai Marinei Militare Române de azi, între care șeful Statului Major al Marinei Militare, viceamiral Gheorghe ANGHELESCU, viceamiral (r) Constantin IORDACHE, contraamiral Cornelius RUDENCU (comandantul Flotilei de Dunăre) și comandor Petre CIOROMELE, adjunctul său, căpitan-comandor Ioan COSTI, comandantul Brigăzii fluvial-maritime Tulcea și mulți alții ofițeri pentru care dragoarele au fost o primă și excelentă școală de marinărie.

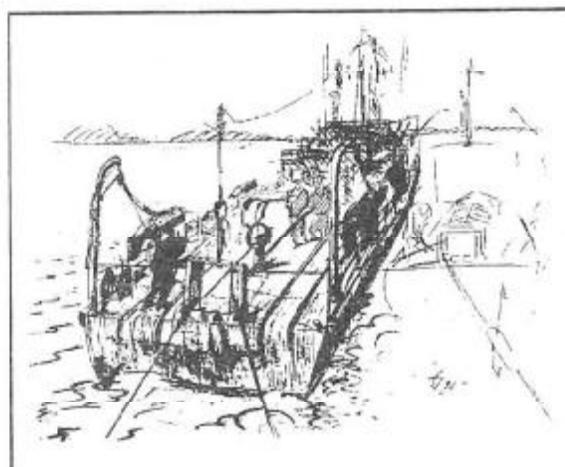
"Unitatea - ne spune domnul căpitan-comandor Ștefan BĂLUTĂ - a fost înființată în anul 1957 având misiunea (valabilă și azi) să asigure gurile Dunării, comunicațiile maritime din zonă, prin misiuni de dragaj. Navele unității au fost construite în Săntierul naval din Galați și ceea-

ce mi se pare deosebit de important este faptul că ele s-au dovedit cele mai fiabile nave de la fluviu fiind și azi (cu excepția celei mai vechi - DR 17) în eficiență. Desigur, este și meritul constructorului dar, cred eu, este meritul de netăgăduit al generațiilor de marinari ce au muncit pe aceste nave (de altfel modernizate și reutilizate), au știut să le păstreze, cu atâtea eforturi și în pofida lipsurilor materiale, "la linia de plutire", care au știut, aşadar, să le iubească. Din rândul oamenilor care continuă astăzi, la bordul dragoarelor, această onorantă tradiție amintesc aici doar câțiva - locotenent-comandor Cristinel UCE, comandant (titular) pe DR 18 și secundul său, Antonel VĂTĂMANU, maștrii militari Jean

TUDOROF (șef echipaj pe DR 17), Ion MORARU (șef mecanic) și Viorel GAVRILĂ (ambii pe DR 18), Paul BĂLAN (șef mecanic pe DR 28), sergenții Aurel MUNTEANU (DR 18) și Cornel COJAN (DR 28). Ei, asemenea tuturor colegilor lor de muncă, dau viață, dau suflet navelor, cu prețul unor eforturi asupra căror modestia marinarului ne oprește să insistăm. În numele adevărului ne vedem, însă, obligați să adăugăm că societatea

are încă datorii față de mulți dintre oamenii de la dragoare. Transferați în 1990 de la Sulina la Tulcea, mulți dintre acești marinari devotați și minunați oameni se confruntă cu o problemă fierbinți - lipsa locuințelor ce antrenează probleme familiale (locuințe cu chirie, unele, datorită posibilităților financiare destul de reduse, insalubre și chiar nesigure etc.). Poate că răsplata binemeritată a devotunii acestor ostași ai țării ar fi rezolvarea problemei în viitorul apropiat".

Oameni, nave, servicii, servituri... Cuvinte ce schitează tabloul vieții cotidiene a oamenilor bătrânlui fluviu pentru care datoria față de țară și profesie sunt sfinte. Ne despărțim de echipajul lui DR 18 a doua zi, după ce, în zori, la ora 05,10 glasul tunului se mai rostește o dată: "Asupra țintei navale, Foc!".

Grafica: Maistru militar clasa a II-a Eugen ILINA

CELE 100 DE SECUNDE... FIERBINTI

In noaptea de 29 spre 30 septembrie, Dunărea nu pare să fie prea ospitalieră; apele ei curg negre și învolburate sub cerul acoperit de nori grii din care o ploaie măruntă și rece se cerne capricios; un vânt subțire și tăios completează "tabloul" a ceea ce ar putea fi numită o noapte bacoviană. Trei dintre navele unității de vedete blindate " mari ", cum li se spune în flotilă - VB 180, VB 178 și VB 176, sunt acostate la malul stâng, în amonte de Sfântu Gheorghe. Ne aflăm la bordul navei V.B. 180, însoțindu-l pe comandantul unității - căpitan-comandor Gici ZAHARCU.

Ora 23,00. Un ordin transmis din punctul de comandă înaintat al aplicației este recepționat pe V.B. 180 și schimbă rapid starea de așteptare cu tensiunea acțiunii: "Pregătirea pentru marș și luptă!" - ordinul comandantului navei, căpitan-comandor Aurel MOSCU răsună cu "amprente metalice, prin stație de amplificare. În scurt timp nava a ridicat ancora și, cu luminile stinse, învăluite în liniște și întuneric, pornește în amonte, urmată de celelalte două 'nave surori' spre raionul indicat, pentru efectuarea unei misiuni de minare.

Ora 24,00. Urcăm fluviul și doar zgometul înfundat al elicelor, ce înving curentul potrivnic al apei, străpunge liniaștea. Printre norii gri se deschide o fereastră și la lumina argintie a lunii se disting, în pupa navei, siluetele zvelte ale celor două vedete ce ne urmează.

Ora 0,30. Un nou ordin - "Drum de lansare!". La pupă, "minerii", strânși în vestele de salvare, au pregătit teribilele lor "unelte". Nava a schimbat de drum, traversând acum fluviul, de la malul drept spre cel stâng. "Funda 1!" - ordinul animă grupul, nemîșcat până acum, al "minerilor" care actionează fără șovăire... "Funda 2!"... "Funda 3!"... Operațiunea durează aproximativ 100 de secunde; 100 de secunde esențiale care, după modul folosinii lor dau, fără gres, verdictul asupra zilelor și lunilor de muncă ale echipajului, măsura competenței sale profesionale și, de ce nu, "calificativul" comandanților, ofițerilor și maistriților. În pupă, un perfect "lanț de licurici" (minele de exercițiu) punctează Dunărea care, în caz real, ar fi zăvorâtă cu un teribil și mortal baraj... V.B. 180 și-a trecut excelent examenul de "miner". În urma noastră iau, pe rând, drum de lansare V.B. 178, apoi V.B. 176. Nava noastră a schimbat de drum și urcă fluviul paralel cu malul stâng; cerul s-a închis iar și plouă mărunt...

Ora 03,00. Navele au acostat la locul ordonat și operațiunea s-a încheiat; nu însă și pentru gazetarul care profită de acest "respiro" pentru a purta o discuție cu comandantul unității.

"În contextul aplicației din raion unitatea a executat o misiune de minare vizând interzicerea pătrunderii navelor adverse pe brațul Sfântu Gheorghe. În ce ne privește, acțiunea ne-a permis să efectuăm un experiment, gândit în timp, având ca scop studierea sporirii eficienței navelor, ieșind, cum s-ar spune, din "tipic". și aceasta, în ansamblu, pe două căi - sporirea numărului de mine ambarcate și aplicarea unei noi modalități de minare. Este ceea ce ați văzut, iar constatările noastre, în urma experimentării practice ne fac optimiști. Cât privește oamenii celor trei nave ale unității, participante la această aplicație, ei constituie o familie (căreia mă includ și eu) ce s-a format, profesional și sufletește, la școală aspră a Dunării. Între ei amintesc - de la V.B. 176 - pe locotenent-comandor Lucian STERIE (comandant), căpitan Ion CAZACU (secund), maistrul principal lordache NISTOR (veteranul șefilor mecanici din unitate). De la V.B. 178 - căpitan Sorin PÂRUS (vine de la I.P.O., reactivat după 1989, aducând o bogată "zestre" profesională), maistrul principal Nicolae MATEI (și el decan de vîrstă, dar al șefilor de echipaj din unitate, navigând de peste 25 de ani pe Dunăre), maistrul clasa a III-a Palade ZENOVE (un Tânăr și capabil șef mecanic promovat în funcție, ca și comandantul său, în 1996). Aceste echipaj, îmbinând tinerețe și experiență, vine puternic din urmă" în "topul profesional" al navelor unității. Cât privește V.B. 180 - este nava cea mai nouă (în serviciu din 1993) și cea mai bună a unității, având un echipaj pe măsură: căpitan-comandor

AUREL MOSCU

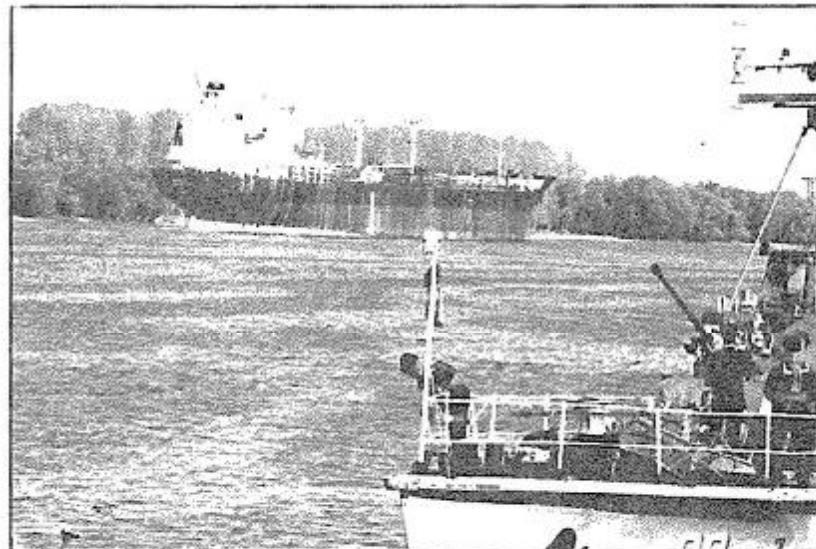
(comandant), veteran ai comandanților de nave, căpitan Virgil TĂNASE (secund), maistri clasa I Marian ZBÂRLECI (un excelent meseriaș și "liant" sufletește al echipajului), Constantin VÂJAC (alintat, în povida vîrstei, cu apelativul "tataie" și Matei SERGHEI (un șef mecanic care nu cunoaște liniaștea dacă nu "merge ceas mașina"). În ce mă privește, despre mine nu pot să vă spun mai mult decât că mă simt în largul meu doar acasă, la Mahmudia natală și... în largul Dunării, ce mi-a vegheat, din copilărie, viața, mi-a determinat opțiunea profesională și m-a ajutat să transform marinăria în crez și profesiune de credință".

Inteligenta și munca echipajelor ESENȚIALA "RESURSĂ" A V.D. - URILOR

Periul gazetarului continuă, în acea noapte de 30 septembrie, la bordul unei șalupe ce străbate întunericul, de la V.B. 180, în aval, unde sunt acostate vedetele dragoare.

Ora 4,15. Suntem la bordul vedetei dragoare 147, în compania comandantului unității, căpitan-comandor Vasile NICOLAESCU. Energetic, dinamic, volubil, (ca mai tot cîțenii ce se află - ce întâmplă! - bine reprezentați în unitate), domnul comandant NICOLAESCU încearcă, la solicitarea noastră, o "schilă de portret" a oamenilor și navelor unității sale. Aflăm că, asemenea D.M.-urilor, vedetele dragoare vor împlini, în 1997, 40 de ani de la constituirea ca unitate și, tot asemenea lor, au fost o înaltă școală de marinărie pentru mulți ofițeri cu importante funcții, azi, în Marina Militară. "Această tradiție - ne spune interlocutorul - ne onorează dar ne obligă să fim, prin rezultatele însumate ale muncii noastre, la înălțimea ei. Și cred, cu tot sufletul, că în acest sens lucrăm cu succes și din răsputeri. Una din realizări, cred eu notabilă, este că în această perioadă de ... austerație materială am câștigat - și o spun cu mândrie - "bătălia pentru linia de plutire". Toate navele noastre sunt în eficiență, toate sunt gata, oricărând, să și îndeplinească, conform ordinelor, misiunile specifice. Îar acest lucru n-ar fi fost posibil fără "resursa" esențială de care dispunem - oamenii bordului, inteligența, spiritul lor inventiv, devotjunea lor pentru nave, pentru profesie și, de ce nu, pentru "spiritul de corp" ce caracterizează oamenii de la vedetele dragoare. Între aceștia, "AS"-ul ce găsește, întotdeauna, soluții la toate problemele tehnice (dealtfel, deloc puține) este locotenent-

comandorul Ioachim POPESCU (locuitorul tehnic, oltean ca și mine), un ofițer provenit din soldat, și care, cum spuneam, este un "AS" în profesie. Cât privește oamenii navelor, aş dori să emintesc pe locotenent-comandorul Vasile PLEŞA (comandantul V.D. 147) și pe șeful său mecanic - maistrul clasa I Nicolae CALINOV, căpitan Constantin BONȚOI (de două luni promovat la comanda V.D. 148), pe maistrul clasa a III-a Mihai ROMANESCU, de pe aceeași navă (un excelent specialist în domeniul arme sub apă), căpitan Ion POENARU (comandantul de pe V.D. 150), căpitan Vasile MARIN (comandant pe V.D. 151). Doar spațiul limitat pe care-l evocați mă face să comit "nedreptatea" de a nu continua "trecerea în revistă" a ceea ce numeam esențiala "resursă" a bordului; resursa sa de inteligență, muncă și pricere."

Dialogul acesta, purtat în puterea noptii, dinamizat de energia

interlocutorului nostru, ar fi continuat, desigur, și poate că documentarea noastră ar fi fost mai completă (promitem că vom reveni la aniversarea a 40 de ani a unității) dacă...

Ora 4,45. "Alarmă de exercițiu!". Curiozitatea și dorința de a afla a gazetarului se "retrag" cu respect din fața solicitărilor profesionale imperiale ale gazdelor. La ordinul primit echipajele țășnesc ca un unic resort, strâns până atunci în starea de așteptare; oameni și nave par a fi un tot unitar ce răspunde perfect voinței comandanților. Una după alta, ele ridică ancora și, în linie de sir, se îndreaptă spre raionul în care le-au fost ordonate misiuni de minare, apoi misiuni de dragaj. Totul avea să se desfășoare, pe parcursul mai multor ore, cu rigoarea unui "mecanism" bine uns și rodat. Cuvântul comandantului unității - privind onorarea tradiției - prima, imediat și ferm, acoperirea sa în fapte.

Deviza noastră - "Gata de luptă!"

1 octombrie, ora 9,45. Vremea s-a "răzgândit" și acum ține cu marinarii. Un soare strălucitor luminează, sărbătoresc, peisajul autunnal al Deltei. La bordul vedetei blindate 78, urmați de alte trei nave ale unității (vedete blindate "mici", cum sunt numite în flotilă) coborâm, paralel cu malul drept, spre gura fluviului. Un ordin și nava noastră se inscrie ferm în rondou, la babord, la câteva sute de metri de linia brizanților ce marchează

punctul de confluență al Dunării cu Marea. În larg, la mai multe mile, se distinge vag ținta. "Relevament... înălțător... Încărcați... Foc!". Tunul din proiectil se ridică chiar peste țintă, nava își continuă lin drumul și tragerea din mișcare continuă cu focul mitralierelor. În urma noastră, celelalte nave repetă manevra. V.B. 78 se îndreaptă apoi spre malul stâng. Urmează ordinul

"Proba pe mal" și se audă, apoi, chila navel scurmând nisipul. O echipă de marinari sare cu îndemânare pe uscat, realizând legăturile la târm. Lângă noi se aliniază, pe rând, și celelalte nave. Coborâm pe târm unde se află... Însuși "ZEUL MARTE", cum este poreclit, cu simpatie, locotenent-comandorul Constantin PENEOAȘ, coordonatorul tragerii în poligon.

"Urmează tragerile indirecte" - ne spune și continuă să se concentreze

pe discuția purtată prin aparatul de recepție-transmisie. De pe nave tunurile pornesc să se rostească cu glas de tunet și flăcări orbitoare străfulgeră la gura țevilor lor.

De la punctul de comandă înaintat se transmite "o strângere de mână" pentru tunuri de pe V.B. 76. Și nu e puțin când aceasta vine de la căpitan-comandorul Ioan ȘUTEU, respectat de toată brigada pentru profesionalismul dar și pentru exigența sa. Au fost cinci lovitură, toate "pe lină", iar sergentul Marcel ABAIANIȚ, "autorul" lor, are dreptul să fie încântat...

Ne imbarcăm la bordul navei V.B. 76 care a terminat tragerea și se desprinde de mal, pornind în amonte. Scopul este o discuție cu comandanțul unității, căpitan-comandor Ilie STAN, care, la solicitarea noastră, ne vorbește despre acest colectiv marinăresc al

"vedetelor blindate mici".

În sinteză, doresc să spun - ne declară domnia sa - că deviza unității noastre este "GATA DE LUPTĂ!", o deviză ce s-a născut din eforturile ca aceasta să fie realitatea fiecărei secunde. Pentru a o atinge, obiectivul principal urmărit a fost omogenizarea echipajelor, realizarea acelei legături profesionale și sufletești - oameni-năvă, ce constituie fundația muncii de instruire. Iar această omogenizare s-a obținut printr-un metodic și continuu program de exerciții (pregărire la cheu, exerciții de zi și de noapte, încurajarea inițiativei - căci programul nu a fost gândit ca unul "tabu", ci ca un cadru stimulator). Iar rezultatul a fost aducerea echipajelor, oricând, la "starea de război" și eliminarea diletantismului. Privind colegii mei, o contribuție deosebită în onorarea devizei noastre își aduc căpitanii Aurel

IFRIM (comandant pe V.B. 81), Sorin BRÂNZOI (V.B. 76), Liviu LUNGU (ofițer cu artlerie), Ion IVANA (tânărul comandant al V.B. 77). În unitate este remarcabilă, de asemenea, activitatea celor doi tineri secunzi (promoția 1996) - locotenentii BUTURUGĂ și COSMA, care s-au integrat perfect colectivului și sunt hotărâți să rămână aici. Elanului tineretii lor (reusind aceea omogenizare a echipajelor, de care vorbeam) își adaugă "greutatea specifică" a profesiei oameni cu "vechi state de serviciu", cu stabilitate de 20 de ani pe funcții, cum ar fi maiștrii militari Ion TRIFAN (șef echipaj pe V.B. 78), Constantin ALBIŞTEANU (șef mecanic pe V.B. 76) Aurel SÂNDUȚU (V.B. 78). Toți, împreună, cei numiți și cei mai mulți, nenominalizați aici, formă o echipă, o familie, ce vă onora, întotdeauna, deviza ce ne-am ales-o - "GATA DE LUPTĂ!"

CÂTEVA CONCLUZII, ÎN PUNCTUL DE COMANDĂ

Riscând să contrazicem celebrul dictum "între arme Muzele tac" suntem tentați, încercând să definim un punct de comandă în plină acțiune, să căutăm un termen de comparație în universul... artei. Căci, cu ce oare poate fi asemuit mai bine un punct de comandă decât cu un dirijor al unei mari orchestre? Un dirijor ce cunoaște integral "partitura" și armorizează expresia fiecărui "instrument". Cu tact, cu calm, cu autoritate. La punctul de comandă înaintat al aplicării, la bordul navei "FORTUNA" marele "dirijor" este în plină acțiune, 24 de ore din 24. "Ochii luminoși" ai calculatoarelor veghează neobosit, aparatele de transmisie asemenea: ordinele sunt transmise concis, metodic, informațiile de la nave parvin continuu. Timp de șase zile aveam să regăsim, aici, mereu, aceeași activitate. Abia la sfârșitul acestor zile ne permitem să-l abordăm pe domnul căpitan-comandor Ioan COSTI, comandantul Brigăzii fluviale maritime Tulcea, cu rugămintea de a ne oferi o concluzie asupra acestei ample acțiuni, echivalentă cu un sever examen profesional, ce dă, de fapt, măsura muncii desfășurate de echipajele navelor, practic, în decursul unui an.

Toate acțiunile reale desfășurate în ultima etapă a aplicării cu trupe, din această toamnă, confirmă speranțele noastre privind nivelul profesional al echipajelor participante. Astfel, aplicarea și-a altis, prin caracterul ei practic, aplicativ, obiectivul esențial și anume finalizarea, la nivel executant (servant, comandant de post de luptă, nava), a momentului tactic creat. În punctul de comandă înaintat o contribuție deosebită la desfășurarea acțiunii au avut-o căpitan-comandorul Ioan ȘUTEU (șeful statului major), locotenent-cumandorul Dorin MARA și căpitan-comandorul Paul CIOBANU.

În activitatea desfășurată aici, un accent deosebit s-a pus pe sistemul de transmitere automatizată a datelor și stocarea informațiilor pe computer (compartiment condus de căpitanul Ion DANAILĂ) precum și pe organizarea riguroasă a sistemului de transmisii (șeful compartimentului fiind majorul Nicolae ZAMFIR), care a facilitat transmiterea oportună și în condiții de siguranță a tuturor ordinelor și informațiilor.

În cadrul aplicării s-a urmărit, în detaliu, finalizarea, la nivel navă, a fiecărui moment tactic creat, prin antrenamentele la posturile de luptă, exerciții pe navă, antrenamente complexe de vitalitate, exerciții specifice privind pregătirea tehnicii, materialului și personalului pentru executarea acțiunilor reale de foc. Concluzionând, putem spune că acest "examen de foc" a găsit echipajele navelor, unităților participante, în postura de a oferi un răspuns concret notabil ce relevă seriozitatea și profesionalismul muncii desfășurate în ultima perioadă de timp.

Dar, în numele obiectivității, trebuie să spunem că activitățile reale desfășurate în poligon au fost perturbate (creându-se "hiatusuri" în fluxul lor firesc) de un factor exterior. Este vorba de frecvența pătrundere în raionul de tragere a unor nave comerciale, dinspre sud și nord, fapt ce a determinat cese suspendări ale unor acțiuni în curs. Îmi îngădui să sugerez, și pe această cale. Statului Major al Marinei Militare, Direcției Hidrografice să analizeze și această mare doleanță a noastră, anume declararea unui raion interzis navigației civile, în mod desigur temporar, cu indicarea unei rute ocolitoare (25-30 km est, spre larg) pe timpul (destul de scurt) desfășurării aplicărilor cu trageri reale, așa cum, de altfel, este ușual în foarte multe țări, unele aflându-se chiar și la Marea Neagră.

Acest fapt ar reprezenta un major câștig pentru asigurarea fluxului acțiunilor, al economisiri unui timp, prețios risipit în sterile aşteptări, precum și a unei însemnante cantități de combustibil. Ar fi, în genere, un câștig pentru Marina Militară, pentru procesul de instruire a oamenilor săi."

Oamenii bătrânu lui fluviu

CA PASAREA PHÖENIX, MONITOARELE...

"LASCAR CATARGIU" - BOTEZUL FOCULUI

Importanța strategică vitală a liniei Dunării în istoria poporului român, sintetizată genial de Kogălniceanu în celebrele cuvinte "Cheia măntuirii noastre este drumul Dunării la Marea Neagră", a avut ca urmare practică, în plan militar, maritim crearea, la începutul secolului (1907) a unor dintre cele mai puternice nave fluviale militare din lume - monitoarele românești - I.C.BRĂTIANU, MIHAEL KOGĂLNICEANU, LASCAR CATARGIU și LAHOVARY. Ele s-au dovedit, în cele două dramatice conflagrații mondiale ce au zguduit secolul XX, a fi "pumnul de fier" al națiunii noastre în bătăliile pentru menținerea controlului asupra Dunării, echipajele lor acoperindu-se de glorie nepieritoare. Și nu atât confruntarea directă cu inamicul ci destinul, de atâtea ori neprietic unei națiuni mici ce-și apără "nevoie și neamul", a făcut ca ele să părăsească luciuflui străbunilor spre a ancora, pentru eternitate, în carte de de aur a faptelor de arme ale soldaților români. Dar, aceeași națune ce le-a creat - ca necesitate vitală de a păstra axa existențială a poporului român, - Dunărea - a făcut ca ele să renască, precum pasarea Phöenix, din cenușa dramatică și glorioasă a istoriei noastre, reluându-și locul de redutabil străjer al bătrânu lui fluviului.

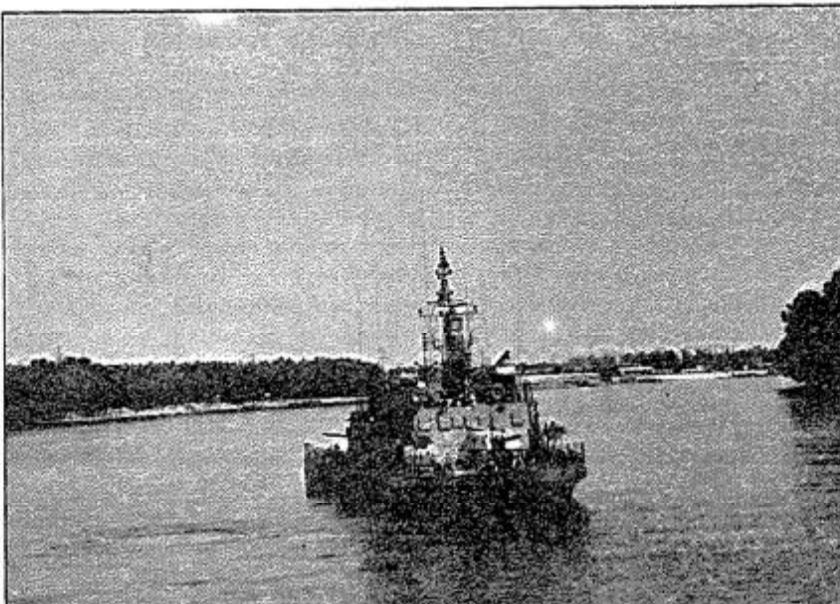
1994. Apele Dunării oglindesc iar, poate tresăriind, silueta impunătoare a nouului monitor KOGĂLNICEANU; apoi, în 1995 - BRĂTIANU și, la 12 mai 1996, LASCAR CATARGIU, toate construite în Șantierul Naval Turnu Severin.

30 septembrie, ora 12.35 reprezintă pentru "mezinul" unității de monitoare momentul solemn în care primește botezul focului.

Integrată acțiunilor din cadrul aplicatiei de toamnă de la gura brațului Sfântu Gheorghe, recepționarea, din punct de vedere al armamentului de artillerie, a monitorului LASCAR CATARGIU are semnificația sa majoră privind sporirea forței flotilei de Dunăre.

Așadar, ora 12.35: "Relevment prova 180, înălțător 30, Încărcați! ... Foc!" Botezul focului a început și prima lovitură din tunul de 100 mm prova răsună zguduind nava... O trombă enormă de apă se înalță spre orizont marcând, de bun augur, întări... Nava își schimbă poziția manevrând sigur, strunită de mâini de profesionist, descriind, pe suprafața apei, adevarate "arabescuri". Relevment... înălțător... Încărcați... Foc! Din nou nava se zguduje în cadanță loviturilor ce pornesc năpraznic... Urmează recepționarea tunurilor de 30 mm, apoi a mitralierelor de 14,5. Servanții, echipajul, specialiștii artiștri prezenti pe navă trăiesc, din plin, greutatea specifică a momentului, străduindu-se să pună în valoare calitățile navei și a redutabilității său armament.

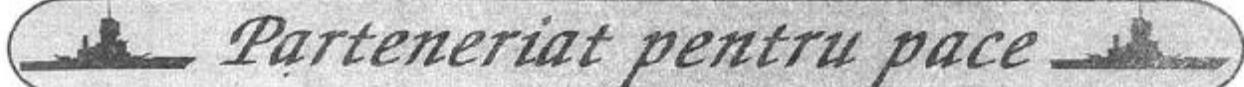
Ora 15,45: ultima lovitură a tunului de 100 mm pupa a pornit spre întări. Pe navă se lasă tăcerea... Oamenii își sterg sudorea și se relaxează. Proba de foc, botezul focului, pentru monitorul LASCAR CATARGIU, s-a încheiat. Primele

concluzii ale specialiștilor sunt clare. LASCAR CATARGIU a trecut cu bine această probă majoră; nava și armamentul s-au comportat, după o testare complexă și dură, la parametri. Ea își poate lua acum locul în rândul navelor flotilei, în primul "eșalon", lângă surorile mai "vârstnice" - monitoarele KOGĂLNICEANU și BRĂTIANU.

Solicitem comandanțului navei, locotenent-comandor Emil Ișan, un profesionist cu notabile calități, format la școală aspră, dar fascinantă, a Dunării, câteva cuvinte despre principalul erou al zilei - echipajul. "Deși este un colectiv Tânăr - ne spune domnia sa - echipajul monitorului LASCAR CATARGIU a reușit, cred, într-o perioadă extrem de scurtă să găsească acel lăsat - sufletesc și profesional - atât de necesar desfășurării unei munci eficiente la bord, iar timpul - sunt sigur - va întări și mai mult acest spirit de echipă. Din rândul membrilor echipajului amintesc aici pe tinerii ofițeri (promoția 1995) locotenent inger Nicu Chirea (artilerist), locotenent ing. Vasile Chirilov (navigator), locotenent ing. Adrian Tarachiu (șef mecanic), care au știut să cnoareze marea sansă ce li se oferă - un început de carieră pe o nouă și puternică navă a flotilei. De asemenea, pe maistrii militari principali Matei Dinu (șef echipaj), Anton Cristea, Constantin Capraru, cameni cu impunătoare state de serviciu, cu experiență și devotțune pentru profesie, care, împreună cu tinerii ofițeri, asigură elementul de armonie al echipajului în care se regăsește, astfel, și entuziasmul și prospetimea informației, proprii tineretii, dar și experiența conferită de anii de muncă petrecuți la bord. Amintesc, de asemenea, pentru profesionalismul lor și pe maistrul militar clasa a IV-a Virgil Mocanu și maistrul militar clasa a II-a Ion Ududui. Cu astfel de oameni eu cred cu fermitate că echipajul nostru va fi la înălțimea misiunilor ce ni se vor încredința, că va onora numele glorios al navei noastre".

Rubrică realizată de:
Locotenent-colonel
Costin CONSTANDACHE

Parteneriat pentru pace

VALENȚE ALE INTEROPERABILITĂȚII

După cum este știut, România este prima țară care a semnat Documentul cadru al Parteneriatului pentru Pace, la începutul anului 1994.

A fost un început. În mod indubabil el a marcat opțiunea României de a pune pe noi baze coloberarea pe plan politic și militar cu Țările membre N.A.T.O., opțiunea privind securitatea națională, în contextul securității zonale și europene la acest sfârșit de mileniu.

Marina Militară a României în baza planurilor elaborate, beneficiind și de posibilități și facilități de deschidere spre lume pe calea apel, a fost printre primele structuri militare care s-a angrenat într-un amplu schimb de acțiuni cu caracter militar. Astfel, de la punerea în aplicare a Planului pentru Parteneriat, nave și efective ale Marinei Militare au participat la 14 aplicații tactice organizate și conduse de diferite comandanamente N.A.T.O. sau naționale având tematici referitoare la operațiuni de menținere a păcii, căutarea și salvarea pe mare, lupta pentru vitalitatea navei, lupta antisubmarină, antiaeriană și antinavă, operațiuni de menținere a embargoului, evacuarea necombatanților. Nave militare românești au participat la 28 exerciții comune de tip "PASSEX" în Marea Neagră, Marea Mediterană sau Oceanul Atlantic cu nave aparținând S.U.A., Angliei, Belgiei, Portugaliei, Franței, Germaniei, Greciei, Italiei, Turciei cu scopul de antrenare a echipajelor în efectuarea manevrelor tactice, căutării și salvării pe mare, comunicărilor radio și vizuale, menținerii contactului cu ţinte aeriene și navale, transferului de materiale

ușoare sau oameni, ajutorului navelor avariante.

Toate aceste exerciții și aplicații efectuate de la simplu la complex au avut drept scop evaluarea nivelului de compatibilitate dintre sistemele de pregătire de comandament și de luptă proprii și cele ale țărilor N.A.T.O., realizarea interoperabilității, una din condițiile sine qua non ale aderării României la structurile euroatlantice.

Cea mai mare aplicație de acest gen efectuată până în prezent, având ca denumire de cod "COOPERATIVE PARTNER '96", desfășurată în apele teritoriale ale României cu participarea a 30 de nave, din care 14 nave aparținând

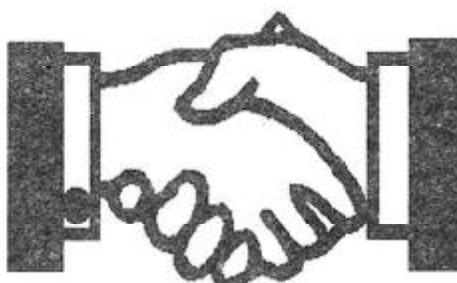
de comunicații, înlocuirea treptată a echipamentului de radiocomunicații existent cu echipamente compatibile cu cele ale Alianței Nord-Atlantice, modernizarea navelor și dotarea acestora cu armament și tehnică modernă, la nivelul actual. Nu în ultimul rând se are în vedere însușirea de către ofițeri a limbii engleze în scopul ușurării intercomunicării.

Desigur, toate aceste măsuri, în special cele legate de înzestrarea navelor, se vor efectua funcție de resursele bugetare alocate în anii următori, resurse care, suntem convinși, se află în atenția factorilor de conducere politico-militară ai țării.

În prezent se continuă pregătirea și instruirea personalului în scopul atingerii obiectivelor interoperabilității, cel puțin sub acest aspect, prin activități teoretice și practice cum ar fi: însușirea manualelor de pregătire STANAG ale țărilor N.A.T.O., schimburi de ofițeri de Stat major la diverse activități de pregătire, efectuarea de către ofițeri cu experiență a unor cursuri superioare în diverse țări etc. Având în perspectivă un amplu program de activități în cadrul Parteneriatului pentru Pace din care să amintesc exercițiile de menținere a păcii "BANNERS - '97" din Norvegia, "COOPERATIVE PARTNER '97" din Bulgaria, exercițiul de căutare-salvare "COOPERATIVE BRIGHT EYE - '97", exercițiul tactic fluvial "DUNAREA '97", sunt convins că planul de măsuri adoptat va asigura realizarea în scurt timp a condițiilor de compatibilitate și interoperabilitate cu țările ALIANȚEI.

Contraamiral

Traian ATANASIU

țării noastre și 16 altor țări, a adus noi evaluări pe linia interoperabilității. Deși s-au făcut pași importanți este evident că obiectivul nu este ușor de realizat date fiind, în primul rând, dotările tehnice existente în Marina Militară atât în domeniul comunicațiilor cât și a armamentului și stadiul încă insuficient de ridicat al cunoașterii de către ofițerii de marină a limbii engleze. Statul Major al Marinei Militare manifestă o preocupare deosebită în realizarea unor măsuri menite să crească eficiența interoperabilității, măsuri care vizează perfectionarea instruirii trupelor la standarde N.A.T.O., însușirea tehnologiei și procedurilor

20 de ani de la înființarea...

TREPTE ÎN TIMP

La 1 octombrie a.c. s-au împlinit 20 de ani de la înființarea Centrului de Scafandri - prilej cu care întregul efectiv al acestei mari unități de elită a Marinei Militare s-a întrunit într-o atmosferă de mare sărbătoare pentru celebrarea momentului. Festivitatea a fost onorată de prezența domnului comandor Traian Atanasiu - locțiitor al șefului Statului Major al Marinei Militare, alte personalități militare și civile din oraș, reprezentanți ai presei scrise și audiovizuale.

Comandantul Brigăzii de Scafandri și Submarine a dat citire Ordinului de zi al șefului Statului Major General emis cu această ocazie, prin care ziua de 1 octombrie se instituie ca "Zi a scafandrului".

Au fost trecute în revistă principalele momente care au marcat evoluția acestei mari unități.

1976-1981. Centrul de Scafandri funcționează cu o structură redusă. Perioadă de acumulări în ceea ce privește experiența, înzestrarea și pregătirea scafandrilor.

1981. Se realizează o structură apropiată de cea actuală cuprinzând: Unitatea de Scafandri de mare adâncime cu 2 nave - EMIL RACOVITĂ și GRIGORE ANTIPA și 6 grupe de scafandri. Unitatea de Scafandri de luptă cu 4 nave de intervenție și 8 grupe de scafandri, formațiuni de cercetare, pregătire și antrenare.

6-15 iulie 1981. Se realizează prima scufundare în saturatie la 300 de metri sub conducerea specialiștilor francezi în colaborare cu cei români, performeri fiind scafandri Mircea Rotaru și Mihai Marinescu.

14-23 iunie 1982. Prima scufundare în saturatie la 350 de metri după o tehnologie de decompresie elaborată de specialiști români. Realizatorii: Constantin Amăriuță, Dumitru Andrei, Paul Hlusi, Constantin Fătăna.

Februarie 1983. Prima scufundare în saturatie cu amestecuri azot-oxygen după tabela elaborată de Centrul de Scafandri.

21 iunie - 03 iulie 1983. Se realizează în Laboratorul Hiperbaric prima scufundare la 450 de metri - record național. Protagoniști: Mircea

Rotaru, Mihai Marinescu, Marinel Pavel, Mircea Colban.

1984. Scafandrii participă la lucrările de instalare a structurilor la Platformele de foraj marin. Se instalează în condiții foarte dificile, cu un efort și un profesionalism deosebit primul jachet la platforma GLORIA.

Încep lucrările de montare a conductei submarine pentru transportul produselor petroliere.

29 septembrie - 09 octombrie 1984. Se stabilește un nou record național de scufundare în saturatie la 500 de metri. Realizatori: Daniel Munteanu, Gheorghe Oancea, Constantin Fătăna, Valentin Nicola.

În anul 1994 ca urmare a perfecționării structurilor organizatorice din Marina Militară, Centrul de Scafandri devine Brigada de Scafandri și Submarine, având în subordine o unitate de scafandri de mare adâncime, o unitate de scafandri de luptă și submarinul DELFINUL. În Comandamentul Brigăzii funcționează o Școală de Scafandri și un Laborator Hiperbar.

Unitatea de Scafandri de mare adâncime are în înzestrare navele "EMIL RACOVITĂ" și "GRIGORE ANTIPA", dotate cu echipamente de scufundare și lucru sub apă până la adâncimi de 120 m respectiv 250m. Au posibilitatea de a executa: expertize, controale nedistructive, sudare și tăiere oxi-arc, lucrări mecanice, distrugeri sub apă etc.

Unitatea de Scafandri de luptă are în înzestrare nave rapide cu scafandri, gata pentru intervenții imediate. Scafandrii sunt pregătiți pentru a executa salturi cu parașuta din avion sau elicopter, deminări, distrugeri sub apă. În cadrul Comandamentului Brigăzii mai funcționează Școala de Scafandri pentru pregătirea scafandrilor autonomi și de mare adâncime și un Laborator Hiperbar în care se execută: antrenamentul scafandrilor, scufundarea în sistem și saturatie, antrenamentul echipajului submarinului.

În subordinea brigăzii se mai află navele logistice CONSTANȚA (281) și MIDIA (283).

... CENTRULUI DE SCAFANDRI

COLABORĂRI CU SCAFANDRI DIN ALTE ȚĂRÌ

In perioada 1990 - 1996 Centrul de Scafandri a fost vizitat de 42 de delegații străine însumând un număr de 216 persoane din 12 țări printre care Rusia, R.P. Chineză, S.U.A., R Elenă, Olanda, Belgia.

Cu aceste ocazii s-au executat: 22 de activități de scufundare în comun cu scafandri americanii; 8 exerciții de tip "PASSEX" la care au participat nave reprezentând Marina Militară a țării noastre și FMM ale S.U.A.

În perioada 1990-1996 un număr de 16 delegații militare totalizând 62 de persoane din Centrul de Scafandri au executat deplasări în străinătate în țările S.U.A., Bulgaria, Spania, Franța, Norvegia, Anglia.

Activitățile desfășurate au vizat: instruirea, pregătirea scafandrilor; salvarea echipajului submarinului avariat; asigurarea logistică și medicală a activităților de scufundare; scufundări în comun; tehnici de scufundare tabele de decompresie.

Nava "CONSTANȚA" a

executat marș de instrucție în 1994 în Marea Mediterană, Egipt și Siria.

În perioada 22.06 - 16.08.1995 - nava "MIDIA" a efectuat marș de instrucție în Marea Mediterană, Oceanul Atlantic și Marea Nordului, vizitând porturile: Lisabona, Zeebruge, Amsterdam, Portsmouth, Gibraltar, Constanța.

Nava de intervenție cu scafandri "GRIGORE ANTIPA" a participat la aplicația NATO "CO-OPERATIVE DIVING '96" în perioada 22.05 - 19.06.1996 care s-a desfășurat în portul spaniol Cartagena. În cadrul aplicației s-au executat activități în comun și schimburi de informații între forțele participante, legate de următoarele probleme: tehnici de scufundare, tabele de decompresie; dezvoltarea cooperării în operațiunile de salvare cu scafandri și tratamente medicale în accidentele de scufundare.

În anul 1996, Brigada de Scafandri și Submarine a participat la aplicațiile: "COOPERATIVE PARTNER '96" și "CLASSICA '96".

*Comandor
Ioan DAMASCUIN*

LA O JUMĂTATE DE KILOMETRU SUB APĂ!

Parcurgând, fie și sumar, registrul istoric al Centrului de Scafandri, pătrunzi pentru câteva clipe în intimitatea unor camenii pe care niciodată, oricât te-ai strădui, nu vei reuși să-i cunoști îndeajuns. Se regăsește, în acest registru, multe momente emoționante ce au marcat viața oamenilor care au lucrat aici de-a lungul celor 20 de ani de existență a Centrului de Scafandri. Redăm un moment despre care, la vremea respectivă, s-a scris foarte puțin, iar acum, aproape că el s-a uitat; **25 septembrie 1984 - s-a executat în Laboratorul hiperbar scufundarea în saturatie la 500 m adâncime.**

Echipa de scafandri, compusă din căpitanul Daniel Munteanu și salariații civili Gheorghe Oancea, Constantin Fântână și Valentin Nicola, beneficiind de asistență tehnică și medicală de specialitate, a realizat un record național la scufundarea în saturatie.

"Scufundarea a inceput la ora 10.00, pe data de 25 septembrie 1984. Pregătirile au fost febrile. S-au folosit amestecuri respiratorii pentru lucru sub apă, amestecuri de gaze pentru tratarea eventualelor accidente de decompresie, s-au verificat toate instalațiile, presurizându-se la adâncimea maximă pentru eliminarea eventualelor scăpări de gaze. Se lucrează cu amestecuri heliu-azot-oxygen, în care heliul este în procent de 95%, azotul 3-5%, iar oxigenul sub 1%. După 12 ore de compresie, trebuie să se ajungă la 450 m. Vom reuși? Periodic, se înregistrează encefalogramele, potențialele

evocate vizual și tremurul postural. Tremurul este cel ce se vede imediat, și se vede. După 200 m., amplitudinea lui se dublează și chiar triplează. Scafandrii suportă bine ritmul, totuși Constantin Fântână dă unele semne de dificultate. Le învinge. Este ora 22.00. Suntem la 450 m adâncime. Sunt semne de sindrom nervos, dar echipa de scafandri este în formă. Se fac glume. Scafandrii între ei nu se înțeleg. Coardele lor vocale vibrează într-un mediu în care heliul reprezintă 95%. Dacă nu am avea aparatul electronic adecvat, care să reducă spectrul sonor în zona inteligibilă, nici noi nu am înțelege nimic. Recepționăm 80%, restul îl deducem. Da! Glumele sunt bune, confortante. Zilele de 26 și 27 septembrie sunt zile de acomodare în lucru sub apă la 450 m. Se lucrează până la 2 ore sub apă. Totul normal. Pe data de 28 septembrie se execută o intervenție la 480 m. Se lucrează sub apă mai mult de 60 de minute. Succes deplin. Se hotărăște, de comun acord, o intervenție la 500 m. Ne pregătim pentru dimineața zilei de 29 septembrie. La ora 11.32 începe presurizarea iar la 11.48 se atinge adâncimea de 500 m, adâncime record pentru țara noastră. În apă intră scafandri Daniel Munteanu și Constantin Fântână. Lucrează la imbinări mecanice prin flanșe, pentru prima dată, la 500 de metri, după o procedură proprie. Bună dispoziție pentru toți. S-a ajuns la o jumătate de kilometru sub apă! Presiunea absolută este de 51 atmosfere!"

Căpitan Tiberiu FRĂȚILĂ

Contraamiral STEFAN BENTĂ

Născut la 4 octombrie 1947 în Șiclău, județul Arad. Absolvent al Liceului Militar "ȘTEFAN CEL MARE" din Câmpulung Moldovenesc (1965) și al Școlii Militare Superioare ce Marină în anul 1968. A îndeplinit funcțiile de: comandant pluton în Școala Militară Superioară de Marină, comandant unitate de luptă, ofițer secund și comandant de navă antisubmarină, ofițer în statul major al unei mari unități maritime și al Marinei Militare, comandant de mare unitate fluvială, șef de stație major al Flotilei de Dunăre. Începând cu anul 1995 este Inspector șef pentru marină în Statul Major General. Este absolvent al Academiei de Înalte Studii Militare (1970), al cursului postacademic Academiei Statului Major General a Forțelor Armate ale Federatiei Ruse din Moscova (1992) și Colegiului Național de Apărare Căsătorit, nu are copii.

Contraamiral TRAIAN ATANASIU

Născut la 20 noiembrie 1947 în Mangalia, județul Constanța. Absolvent al Liceului Militar "ȘTEFAN CEL MARE" din Câmpulung Moldovenesc (1965) și al Școlii Militare Superioare de Marina în anul 1968. A îndeplinit funcțiile de comandant unitate de luptă și comandant de navă dragoare și apoi de navă antisubmarină, ofițer în statul major al unei mari unități maritime, comandant unitate de fregate, șef de secție în Statul Major al Marinei Militare. Începând cu anul 1994 este locuitor al șefului Statului Major al Marinei Militare. Este absolvent al Academiei de Înalte Studii Militare, a cursului postacademic și Colegiul Național de Apărare Căsătorit, are un copil.

DECRET PREZIDENTIAL NR. 519 DIN 12.10.1996

În temeiul art. 94, litera b și a art. 99, aliniat 1 din Constituția României, precum și art. 45, aliniat 1, litera a și a art. 58 din Legea nr. 80/1995 privind Statutul cadrelor militare, având în vedere propunerile ministrului apărării naționale, președintele României decretează:

Art. 2 Se acordă gradul de contraamiral comandanților Traian ATANASIU, Corneliu CRISTESCU, Corneliu RUDENCU, Ștefan BENTĂ.

Contraamiral ing. CORNELIU CRISTESCU

Născut la 13 mai 1939 în București. Absolvent al Școlii Navale Superioare în 1961. A îndeplinit funcțiile de comandant unitate de luptă și apoi specialist la o unitate de nave, comandant navă purtătoare de rachete, profesor și ulterior șeful catedrei de transmisiuni din Institutul de Marină "MIRCEA CEL BÂTRÂN", locuitor al comandanțului Liceului de Marină "ALEXANDRU IOAN CUZA", comandant al submarinului "DELFINUL". Începând cu anul 1994 este comandanțul Academiei Navale "MIRCEA CEL BÂTRÂN". Căsătorit, are doi copii.

Contraamiral CORNELIU RUDENCU

Născut la 10 august 1947 în Constanța. Absolvent al Liceului Militar "ȘTEFAN CEL MARE" din Câmpulung Moldovenesc (1965) și al Școlii Militare Superioare de Marină în anul 1968. A îndeplinit funcțiile de comandant unitate de luptă pe o navă antisubmarină, specialist cu transmisiunile la un Divizion Nave Auxiliare, comandant de navă antibubmarină, comandant unitate nave dragoare, comandant unitate nave dragoare și antisubmarine, șef de stat major și apoi comandant mare unitate fluvială. Începând cu anul 1994 este comandanț al Flotilei de Dunăre. Este absolvent al Academiei de Înalte Studii Militare (1977), al cursului postacademic și Colegiul Național de Apărare Căsătorit, are doi copii.

VIVAT ACADEMIA

PRACTICĂ NAVALĂ STUDENȚEASCĂ ÎN STIL ITALIAN

INTERVIU cu domnul comandor FILARET SÂNTION, profesor la Academia Navală "MIRCEA CEL BĂTRÂN"

În perioada 12 iulie - 29 septembrie un grup de şase studenți din anul III de la Academia Navală MIRCEA CEL BĂTRÂN, sub conducerea comandorului profesor Filaret Sântion a efectuat un stagiu de practică pe nava-școală italiană SAN GIUSTO. La revenirea în țară, conducătorul practicii studențești a avut amabilitatea să acorde pentru revista MARINA ROMÂNĂ un interviu.

- Domnule comandor, o primă întrebare: care au fost premisele unei astfel de activități ?

- Este cunoscut faptul că, după evenimentele din decembrie '89 deschiderea Marinei Militare Române către țările lumii care sunt, într-un fel sau altul, potențialele partenerie pentru noi, s-a făcut într-o manieră fără precedent. Marina Militară Română poate fi considerată deschizătorul de drumuri (la propriu și la figurat), un adevarat purtător de drapel în relațiile militare ale României cu celelalte țări. Relațiile dintre Marina Română și Marina Italiană sunt dintre cele mai bune, reflectate, de altfel, și în paginile revistei dumneavoastră, desfășurate pe baza unui plan aprobat de eșaloanele superioare, concretizate în schimburile de delegații, la toate nivelurile, inclusiv la nivelul Academiei Navale. În urma schimbului reciproc de informații privind sistemul învățământului de marină s-a considerat că există compatibilitate între acestea, partea italiană făcând și o invitație concretă pentru efectuarea acestui stagiu de practică.

- Care au fost studenții beneficiari ?

- Student plutonier adjutant George Victor JUREA, studenții serjenți majori Constantin NECULA, Ciprian MOTICA, Adrian MIRON, Costinel CIOROIU și Cătălin VLAD.

- Care a fost ruta navei pe timpul practicii ?

- Am pornit din portul italian TARANTO la data de 19 iulie următoarele escale fiind porturile Punta Delgada (insulele Azore), Hamilton (insula Bermuda), Norfolk (baza de la Atlantic a Flotei S.U.A.), New York, Boston, Montreal, Islanda, Vigo (Spania), insula Elba și, în final, din nou Taranto. În total 75 de zile de marș și staționare în porturi la bordul navei SAN GIUSTO.

- Apropo, ce tip de navă este ?

- Este o navă de desant asemănătoare cu SAN MARCO, binecunoscută constănțenilor, încă din februarie '90 când a sosit cu ajutorare (prima navă militară străină care a intrat în port după '89). Intrată în dotarea Marinei Militare Italiane în 1994, nava are un deplasament de 8.000 tone, cu încărcătură, lungime -

133 metri, lățime - 25 metri, pescaj - 6 metri. Are aspectul unui portavion (mai mic, evident), puntea de zbor având 1.000 de metri pătrați pe care pot ateriza elicopterele. În interior se află transportoare amfibii de debarcare și alte autovehicule de teren, militare. Este folosită ca navă-școală pentru elevii din anul II ai Academiei Navale Italiene.

- Vă rog să faceți câteva aprecieri asupra acestei practici a studenților din Academia Navală.

- Practica s-a efectuat în conformitate cu obiectivele de practică stabilite pentru elevii italieni, ai noștri fiind "băgați în pâine" chiar de a doua zi după ambarcare. În ceea ce privește programul la bord, serviciul de cart, alte activități de pregătire, este bine să se știe că nu s-a făcut nici o deosebire între români și italieni. Asemănarea dintre limba română și cea italiană a facilitat intercomunicarea și altfel decât în limba engleză, studenții români erau buni cunoscători ai limbii italiene astfel că, după două săptămâni, intervenția mea, ca interpret, în diverse situații, nu a mai fost necesară.

De altfel, comandanțul navei a afirmat în mai multe rânduri că integrarea studenților români în cadrul echipașului s-a realizat atât de bine încât nu poate să spună că are la bord echipaj italian și român.

Programul de pregătire nu prevedea sămbete sau duminici. Inclusiv duminica după-amiază se făceau cursuri. În timpul zilei momentele de repaus erau de circa 30-40 minute, după serviciul meselor. Efortul a fost foarte mare dar studenții noștri s-au comportat excelent, au avut ce învață și, la rândul lor, au demonstrat că învățământul românesc de marină este performant și cu nimic mai prejos decât cel italian. Caiificativele obținute în finalul practicii au fost maxime, iar acum studenții pot afirma că sunt buni cunoscători și ai limbii italiene.

Faptul că au navigat în zone de la cele subtropicale la cele subpolare, cu ghețari, au făcut traversada Atlanticului, au vizitat nouă porturi străine, cel mai mare portavion nuclear din lume - GEORGE WASHINGTON - și un submarin nuclear - NEWPORT NEWS, casa în care a stat Napoleon pe insula Elba, ca să dă doar câteva repere din timpul acestel practici, îi așeză pe cei șase studenți ai Academiei Navale într-o poziție de învidiat față de colegii lor.

Comandor Ioan DAMASCHIN

NAVIGATORI ÎN LABIRINTUL CUNOAȘTERII...

RĂZBOIUL INFORMATIC

"S-ar putea să nu te intereseze războiul, dar tu îl interesezi pe el".

TROTKI

Sistemele informatiche și radio-electronice sunt într-o dezvoltare vertiginosă, dovedă fiind analiza conflictelor militare locale și a diferitelor aplicații recente, din care rezultă

adversarilor sau aliaților".

Este din ce în ce mai evident faptul că superioritatea de informații, exploatare și dirijate corespondenți, poate câștiga războaie. Acest avantaj este însă foarte fragil, existând posibilitatea modificării permanente a raportului de forțe pe câmpul de luptă informativ: o informație adecvată, dobândită și exploatață oportun și eficient, poate aduce victoria; aceeași informație, blocată la un

România a fost mediatizat un astfel de caz în care un Tânăr, pasionat de informatică, a reușit să-și creeze un cont destul de solid datorită "generozității" rețelei de calculatoare a unei bănci.

Toffler citează un specialist consultant de la "Inter-Pact" - S.U.A., care este convins de faptul că, datorită rețelelor de comunicare pe baze terestre și de sateliți "sistemele computerizate

o amplificare fără precedent a utilizării acestor mijloace, atât pentru conducerea trupelor, dirijarea armamentului, cercetarea și observarea câmpului de luptă, cât și pentru neutralizarea tehnicii similare a inamicului.

O largă abordare teoretică a acestui subiect se regăsește în lucrarea soților Alvin și Heidi Toffler "Război și antirăzboi", care pornesc de la ideea generală (și necesară) că "orice armată trebuie să satisfacă, relativ la cunoștere, patru funcții cheie: să dobândească, să prelucreze, să distribue și să protejeze informațiile, oprindu-le sau distribuindu-le selectiv

moment dat, din rea-voință sau incompetență, poate duce la catastrofă.

Aflându-ne în plină "eră informatică", ne punem, în mod firesc, întrebarea: "Cât de bine sunt protejate informațiile "fierbinți" stocate și vehiculate cu ajutorul computerelor?" Dincolo de fabulațiile cinematografice în care piratii computerelor, denumiti în jargon "hacker" (tăietor) sau "cracker" (spărgător), pot comanda riposta nucleară instalați comod în fața calculatorului personal, există totuși suficiente semnalări de pătrunderi ilegale în rețelele, considerate impenetrabile, ale băncilor, diferitelor firme, guvernelor unor state etc. și în

guvernamente și comerciale sunt în zilele noastre atât de slab protejate încât pot fi considerate, în esență, lipsite de apărare. Un Pearl Harbour electronic așteaptă să se întâpte". Un raport al Consiliului Național de Cercetare al S.U.A. afirmă: "Teroristul zilei de mâine ar fi capabil să provoace daune mai mari cu un keyboard decât cu o bombă".

Virusii tradiționali ai computerelor sunt introdusi în diferite rețele și se răspândesc apoi necontrolat de la un terminal la altul, implantând mesaje false, modificând înregistrări sau chiar angajându-se în spionaj, colectând anumite

... NAVIGATORI ÎN LABIRINTUL CUNOASTERII

date și transmițându-le "unde nu trebuie".

Dezvoltarea programelor anti-virus care, la rețelele importante de calculatoare, se lansează automat, atenționând utilizatorul de prezența unui "intrus", a condus, în mod inevitabil, la apariția "viroșilor inteligenți". Dintre aceștia, a fost descoperit de curând așa numitul "virus de croazieră", care nu acționează haotic ci are scopul de a captura o anumită parolă, de a fura informații concrete sau de a distrugă un hard-disk precizat cu exactitate. Toffler numește acest virus

"echivalentul software al rachetei inteligente de croazieră". Odată introdus în rețea, acest virus se "camuflează" și așteaptă momentul favorabil îndeplinirii misiunii.

Hans Moravec descrie în lucrarea "Mind Children" (Copiii mintii), o armă defensivă numită "prădător viral", care se propagă prin rețea ca un anticorp în sistemul imunitar, căutând și distrugând virușii. Nici aceasta nu este însă infailibilă deoarece, remarcă chiar autorul, "un virus-prădător poate fi modificat cosmetic

astfel încât să nu mai poată fi deosebit de un prădător anume".

Există, deci, programe care, nu numai că se pot modifica în conformitate cu unele instrucțiuni prestabilite ci pot chiar să evolueze în timp, exact ca un organism biologic care reacționează față de niște mutații arbitrară. Toffler definește astfel "Viața Artificială în drum spre propria-i autonomie..."

Căpitän

Costel SUSANU

„SONOVIZIUNEA” În locația submarină

Sonoviziunea presupune sondarea apei mării cu unde acustice, prin prelucrarea specială a semnalelor reflectate obținându-se imaginea integrală a fundului mării sau a diferitelor detaliilor submarine. De fapt sonoviziunea reprezintă un tip deosebit de holografie și anume **holografia sonică sau acustică**.

Principiul înregistrării unei holograme acustice este descris în figura 1. S₁ și S₂ reprezintă sursele de unde ultrasonore, alimentate de la același generator. O este obiectul a cărei hologramă va fi înregistrată. Undele care pleacă de la S₁ sunt deformate când traversează obiectul O, în timp ce undele din S₂ rămân nedeformate deoarece nu străbat obiectul. Cele două unde se suprapun producând fenomenul de interferență ce are ca efect obținerea unui sistem de riduri pe suprafața lichidului, această deformare fiind în fiecare punct proporțională cu intensitatea acustică determinată de cele două unde ce se compun. Suprafața astfel ridată este

iluminată de sursa I și fotografiată, intensitatea luminoasă fiind proporțională cu deformația suprafeței lichidului. După developare placa fotografică este o veritabilă hologramă optică. Luminând această hologramă cu un fascicul de lumină laser, se obține o imagine în trei dimensiuni a obiectului (interior și exterior). Între înregistrare și reconstituire există un interval de timp determinat de developarea plăcii fotografice. Înregistrarea și reconstituirea pot avea loc simultan (holografie acustică în timp real), dacă se iluminează suprafața lichidului cu un laser (figura 2).

Superioritatea acestei metode este evidentă existând posibilitatea obținerii de imagini integrale ale obiectelor submarine, în comparație cu metodele clasice în care se pot determina doar distanțele până la acestea.

Lecotenent-inginer

Alexandru BĂRĂTĂREANU

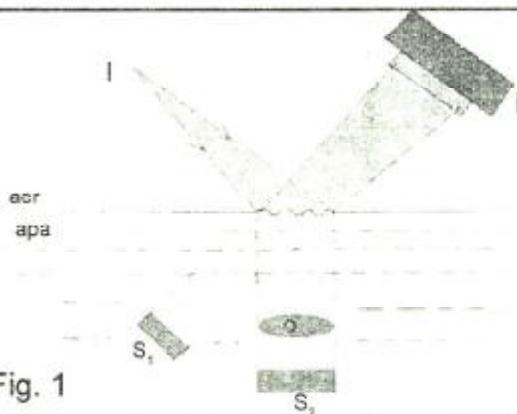

Fig. 1

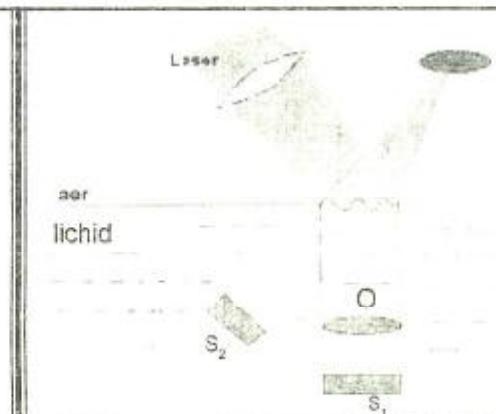

Fig. 2

Oaspeti ai Marinei Militare

Colonelul **Charles BYRD** (USAF), Șeful programului de cooperare MIL-TO-MIL din Europa s-a aflat în garnizoana Constanța pe 24 octombrie 1996. A fost primit de către șeful Statului Major al Marinei Militare și a efectuat o vizită de documentare la baza aeriană Mihail Kogălniceanu.

Pe 20 noiembrie 1996 ambasadorul Israelului la București, Excelența Sa, domnul **Avraham Millo** a efectuat o vizită în Marina Militară, în vederea stabilirii unor posibile căi de cooperare între cele două țări, în acest domeniu. Programul vizitei a cuprins o întâlnire cu șeful Statului Major al Marinei Militare, viceamiral-comandor **Gheorghe ANGHELESCU**, vizitarea distrugătorului **Mărășești** și a Centrului de Scafandri.

OASPEȚI DE LA ACADEMIA NAVALĂ MÜRWIK-GERMANIA

 În perioada 28.10 - 01.11.1996 s-a aflat în vizită la Constanța o delegație condusă de căpitanul de fragată **E. BRUMM**, șef birou nautic la Academia Navală MÜRWIK din Germania.

Academia Navală **MIRCEA CEL BĂTRÂN** a constituit principalul obiectiv al vizitei, unde s-au purtat discuții privind organizarea și desfășurarea pregătirii studenților, etapele carierei militare și perspectivele oferite ofițerilor din Marina Militară a României, principalele elemente ale reformei învățământului militar. Membrii delegației au abordat, împreună cu profesori din Academia Navală, subiecte de actualitate privind: implicațiile și consecințele aderării la structurile **NATO** asupra învățământului de marină; modalități concrete de modernizare a învățământului de marină; posibilități de reciprocitate privind schimbul de profesori și studenți.

Programul a inclus vizitarea Muzeului Marinei Române, a Centrului de Scafandri, distrugătorului **MĂRĂŞEŞTI**, Brigăzii de Vedete precum și a Administrației Port-Constanța, ocazii ce au permis oaspeților să-și facă o imagine detaliată asupra tradițiilor și organizării Marinei Militare și Civile.

Joi, 31 octombrie, membrii delegației au fost primiți de către șeful Statului Major al Marinei Militare, viceamiral-comandor **Gheorghe ANGHELESCU**, prilej cu care s-a remarcat faptul că obiectivele vizitei au fost atinse în totalitate.

Lieutenant-comandor **Viorel IOAN**

PERIPLUL NAVEI MILITARE „MIDIA” ÎN JURUL EUROPEI

Jurnal de bord (IX)

O filă de istorie pentru Marina Română

În perioada 22 iunie - 16 august 1995, nava logistică „MIDIA”, cu 116 ofițeri, maștri militari și marinari la bord avea să adauge la istoria Marinei Militare Române o nouă filă concretizată într-un marș de instrucție în premieră în Marea Mediterană, Oceanul Atlantic, Marea Nordului. S-au înregistrat cu această ocazie și alte premiere: marșul cu cea mai mare durată - 56 zile, parcurgându-se aproximativ 7.570 Mm, vizitarea a 5 porturi (Lisabona, Zeebrugge, Amsterdam, Portsmouth, Gibraltar), executarea a două exerciții de tip „PASSEX” în cadrul acțiunii „Parteneriat pentru pace” - unul în Oceanul Atlantic cu două nave portugheze și unul în Mediterana cu o navă engleză. Redăm în continuare principalele momente ale acestui marș de instrucție, spicuind din jurnalul de bord.

Dacă ajungi să-l cunoști pe englez la el acasă vei avea surpriza să constați că imaginea formată din lectura cărților unor clasici despre omul sobru, rece și distant cu străinii este complet falsă. Dimpotrivă. Pe totă durata staționării navei „MIDIA” în Portsmouth, pe stradă, la întâlniri, receptii, în magazine sau muzeu, dată fiind și uniforma noastră de „stranger saylor”, am întâlnit oameni amabili și curtenitori, gata în orice moment să-ți dea, cu un zâmbet nu numai de complezență, o explicație sau un sfat. Fără ca activitatea să intre în protocolul vizitei, Royal Navy ne-a pus la dispoziție, pentru două zile, un autocar pentru ca toți marinarii români să poată vizita Londra - mândria oricărui englez, situată la circa trei ore de mers pe autostradă (180 de mile).

Londra este unul dintre acele megalopolisuri care te copleșește nu numai prin suprafață și numărul populației (circa zece milioane de locuitori), ci și prin încărcătura istorică din fiecare piatră sau zid. Atestată încă din antichitate pe locul în care Tamisa, fluviul cu care trăiește într-o dulce simbioză milenară, nu mai permite navigația în zonă a navelor mari, acolo unde legiunile cuceritorilor romani au construit două forturi (Towers) pe ambele maluri pentru controlul acesteia, Londra se întinde pe o lungime de peste treizeci de kilometri, fiind formată, de fapt, dintr-o salbă de orașe satelit (cândva de sine stătătoare). Ulterior, între cele două turnuri s-a construit un pod - Tower Bridge - punct de referință pentru orice vizitator, bineînțeles și pentru noi, marinarii români. Personal mai vizitasem aceste locuri, exact cu douăzeci de ani în urmă, în vara anului 1975, când nava-școală MIRCEA participase, alături de alte mari veliere ale lumii, la festivitățile de aniversarea a două sute de ani de la înființarea Royal Yacht Club.

Locurile, chiar și după douăzeci de ani, mi se păreau, oarecum, familiare. Pe malul stâng, lângă Tower Bridge, pot fi admirate zidurile nu mai puțin celebrului Turn al Londrei, temuta închisoare, locul unde văstare regale sau nobili incomozii își trăiau în încăperi ferecate tot restul zilelor și nu rareori sfărșeau

decapitați pe butucul călăului. Printre ei, regina Maria Stuart și marele iluminist Thomas Morus.

Trecând prin Londra, trebuie să fii naiv să crezi că-ți poți face într-o zi de vizită o imagine cât de cât realistă asupra orașului. În cel mai fericit caz, poți atinge, plecând de la Tower Bridge și Turnul Londrei fără să te îndepărtezi prea mult de Tamisa, câteva puncte cu un mare grad de atracție pentru turiști. După circa douăzeci de minute de mers, trecând prin „Cty”, punct central al orașului unde se află principalele bânci londoneze și magazinele de lux, ajungi la nu mai puțin celebra catedrală, a doua ca mărime din lume - Saint Paul. La subsolul ei, dacă ai curiozitatea să intări, te întâmpină „duhurile marilor personalități ce au influențat istoria Angliei, la loc de cinste aflându-se sarcofagul amiralului Horatio Nelson. Aceluiași Nelson își a ridicat o statuie - obelisc de 60 de metri în Trafalgar Square în memoria bătăliei de la 21 octombrie 1805, zi în care și-a pierdut viața, salvând astfel Anglia de la o iminentă invazie din partea lui Napoleon.

Alte puncte de atracție pe care le poți atinge totuși într-o zi de vizită ar fi British Museum, Palatul Justiției, Parlamentul și Abația Westminster, Hyde Park, Palatul Buckingham și, cu puțin noroc, poți asista și la schimbarea gărzilor în tradiționalele lor costume roșii și cu căciuli mițoase.

În rest, peste tot, vezi clădiri masive, fiecare cu o istorie să de câteva sute de ani, construite în diferite stiluri, dar fără a fi disonante privite în ansamblu, pătrunse de patima vremii, toate amintind de timpurile de glorie ale veștitului Imperiu Colonial Britanic.

Vizitatorul de o zi al Londrei pleacă din megalopolis cu o senzație confuză. Nu poate afirma că a cunoscut-o. A văzut doar ceva. Ceva care o poate defini sau simboliza, într-o oarecare măsură: BigBen-ul, Soldatul din garda palatului, Autobuzul roșu cu două nivele, apele limpezi ale Tamisei cu salba de poduri ce o traversează, cei patru lei uriași de la baza statuii lui Nelson...

Comandor Ioan DAMASCANU

TREPTELE ISTORICE ALE MARII UNIRI

Statul național unitar român s-a realizat treptat printr-un proces cu trainice premise istorice. Despre strămoșii strămoșilor noștri, tracii, Herodot spunea că ar fi fost mai puternici și decât cel mai mare popor de atunci (inzi), dacă ar fi fost uniți.

Destinul istoric a făcut ca strămoșii noștri să se unească într-un singur stat, mare și puternic, sub Burebista. Statul geto-dacic s-a întregit prin intrarea în stăpânirea sa a litoralului vest-pontic, de la Olbia (la vîrsarea Bugului în mare, aproape de Nicolaevul de astăzi), până la Apollonia (actualul Sozopol din Bulgaria). Aceasta s-a întâmplat în anul 55 î.Chr., când regatul se întindea la nord până la piscurile Carpaților slovaci, la sud - dincolo de Balcani, la vest - pe valea Dunării panonice iar la răsărit, spre Nipru și pe coastele mării. și sub Decebal, din Dacia unită făcea parte Transilvania, Banatul și Oltenia împreună cu regiunile alăturate acestor provincii istorice.

Mihai Vodă Viteazul intră triumfător în Alba Iulia, capitala Transilvaniei, la 21 octombrie/1 noiembrie 1599, după victoria de la Șelimbăr, unind Țării Românești Ardealul. Devine apoi și domn al Moldovei, intitulându-se într-un hrisov din 6 iulie 1600 "Domn al Țării Românești și Ardealului și a toată țara Moldovei". Unirea din 1600 a fost scurtă în fapt dar nepieritoare în conștiința românilor, ca prima încheiere politică statală a neamului lor - popor omogen etnic, religios și cultural-lingvistic.

Programul unionist al lui Mihai Viteazu a fost reluat de remarcabili domnitori ai principatelor române, precum Radu Șerban, Matei Basarab, Constantin Șerban, Mihnea

al III-lea, Gheorghe Ștefan, Vasile Lupu și Gheorghe Rakoczi II. Petru Rareș care dorea să refacă regatul dacilor, Horea un țăran din "provincia noastră românească" (Maria Tereza), a devenit "simbol al renașterii Daciei".

Urmându-se programul revoluționar de la 1848, au fost puse la 24 ianuarie 1859 fundamentele statului român modern prin dubla alegere a colonelului Alexandru Ioan Cuza, ca domn al Principatelor Unite.

A venit unirea străvechiului teritoriu românesc al Dobrogei cu patria mamă, după Războiul Neatârnării. Congresul internațional de la Berlin (iunie 1878) a recunoscut independența României și drepturile acesteia asupra Dobrogei. La 8/20 octombrie 1878 Dobrogea și Delta Dunării intră oficial în componența României, iar la 14/26 noiembrie același an, autoritățile românești preiau administrația ținutului dintre Dunăre și Mare.

Ca o încununare a unui drum istoric plin de jertfe pe altarul luptei pentru unirea românilor într-un singur stat s-au derulat evenimentele cruciale ale anului 1918. Cronologic: la 27 martie/9 aprilie, Sfatul Țării de la Chișinău hotărăște unirea Basarabiei cu România; la 15/28 noiembrie Consiliul Național Român de la Cernăuți hotărăște unirea Bucovinei cu România, iar la 1 decembrie, Adunarea Națională de la Alba Iulia, cu participarea a peste 100.000 de români veniți din toate ținuturile Transilvaniei și Banatului, a decretat unirea cu România a teritoriilor pe care le locuiau.

Contraamiral (r) George PETRE

COMANDORUL NICOLAE BARDESCU -

La 6 decembrie 1896 s-a născut la Buzău cel de-al treilea fiu al doctorului Bardescu, botezat Nicolae. În 1914 a intrat la Școala Militară și în aprilie 1916 este avansat sublocotenent de marină. În primul război mondial ia parte la luptele de la Turcua și, succesiv, până la Mărășești, Ismail și Chilia, distingându-se prin viteje și eficiență și primind, astfel, un mare număr de ordine și medalii. După încheierea războiului urmează mai multe cursuri de specializare conducând, el însuși, mai târziu, diverse școli. A fost cooptat în Marele Stat Major pe diferite funcții de mare răspundere. A fost comandant sau a făcut parte din echipajele mai multor nave importante călătorind cu acestea și în străinătate. A contribuit la înarmarea marinei și a inspectat armamentul la furnizorii străini. În 1940 era șef de stat major al Diviziei de Dunăre. În războiul care a urmat a condus operațiunile pe fluviu apoi, de la 1 august 1941, a fost numit comandant al primei brigăzi de arme întrunate din marină. Cu aceasta intră în luptă și la 16 octombrie 1941 ocupă portul Odessa capturând un număr mare de prizonieri și foarte mult armament. Este singurul supraviețuitor de pe urma sabotajului de la comandamentul Odessa, unde au pierit 80 de militari. În calitate de comandant al portului Odessa s-a implicat în toate acțiunile militare din zonă. A desfășurat și o serie de acțiuni umanitare printre care păstrarea persoanelor detinute, care erau cerute insistent de unitățile de represalii. De asemenea a avertizat conducerea statului asupra planului poliției politice germane, care urmărea executarea evreilor și tiganilor din Transilvania, a sesizat asupra existenței în zonă a unui imens stoc de muniții instabile și a unor proiectile cu gaze de luptă,

astfel că în final acestea au fost distruse.

La 8 mai 1943 comandorul Nicolae Bardescu a primit comanda escadrei de distrugătoare, executând misiuni extrem de dure și având, în 11 luni, o singură pierdere (m/n THISBE, sub pavilion german, care a căzut prădă submarinelor sovietice). În vara aceluiași an se știa că în Crimeea trupele noastre nu se vor putea menține multă vreme. Comandorul se găndeau la o modalitate de a-i scoate - când va veni ordinul -, pe acei oameni din "gura lupului". Spre toamnă împreună cu amiralul Macellariu a expus un plan de evacuare prin luptă, comandamentului german. Contraamiralul Brinkman a aprobat varianta cum i se prezintase și, în 28 noiembrie 1943, o grupare navală sub comanda personală a comandorului Bardescu execută un baraj de mine în raionul Sevastopol. La plecare evacuează din port un mare număr de răniți din Crimeea pe care îl duce cu bine la Constanța, în pofta timpului nefavorabil, confirmând posibilitatea unei retrageri pe mare. La 11 februarie 1944 contraamiralul Horia Macellariu citează gruparea de nave respectivă pe Ordinul de zi nr. 396. Frontul ajungând lângă Odessa s-a ivit necesitatea înființării unei mari unități de marină care să apere coastele și cursurile noastre de apă. Astfel, comandorul Nicolae Bărdescu a fost investit, la 22 martie 1944, cu comanda litoralului maritim și fluvial, funcție fierbinte și de mare răspundere la vremea respectivă. Zia de 23 august 1944 îl găsește pe acest post și împreună cu generalul Ionașcu și cu contraamiralul Macellariu reușesc să-l convingă pe comandantul german al flotei Mării Negre să se retragă în liniste, evitându-se o confruntare fără sens, cu grave consecințe pentru Dobrogea. Intrând în Constanța, sovieticii își calcă angajamentele, pe 5 septembrie năvălind prin surprindere

MONOGRAFIA LICEULUI MILITAR "ȘTEFAN CEL MARE"

Liceele militare, înființate la începutul secolului, nu sunt îndeajuns de cunoscute, deși au contribuit nu numai la formarea corpului ofițeresc al Armatei Române, ci și la unei părți din elita intelectuală care s-a afirmat evident pe plan național și internațional, cum e cazul lui Henri Coandă, a fostului prorector al Universității "ALEXANDRU IOAN CUZA", matematicianul Constantin Corduneanu. În prezent profesor la o universitate americană, ce a calculat traiectoria rachetelor intercontinentale din dotarea Armatei S.U.A., așașilor de promoții de la L'Ecole Saint-Cyr, Franța, printre care se numără și mareșalul Ion Antonescu, a unor savanți, profesori universitari, politicieni promovați din rândul elevilor acestor licee de elită.

Lacuna este, parțial acoperită, de truda profesorului Mihai Bejinaru și lt. col. Doru Gușu prin recenta lansare a MONOGRAFIEI LICEULUI MILITAR "ȘTEFAN CEL MARE" cu ocazia jubileului de 70 de ani de la ctitorirea prestigioasei instituții de învățământ, care a dat ţării circa 10.000 ofițeri, peste 30 generali și numeroși intelectuali de valoare în alte domenii de activitate.

Monografia apărută la Editura Militară, e o lucrare de referință în acest domeniu, deoarece se numără printre puținele cărți cuprinzătoare și obiective închinată învățământului militar național din secolul al XX-lea. În primele capitulo se precizează locul și rolul școlilor și liceelor militare în procesul de organizare și consolidare a scutului de apărare a României împotriva prădănicului imperialism al defunctei Uniuni Sovietice și a altor neprietenii cu intenții anexioniste.

Liceul Militar "ȘTEFAN CEL MARE", din Cernăuți, a fost ctitorit de Regele Ferdinand, prin decretul promulgat la 25 noiembrie 1924, iar în timpul celor două invaziilor sovietice a fost silit să se "refugieze" ca, în 1945, să fie desființat din ordinul expres al comandanților trupelor de ocupație rusești, care supraveghează jefuirea a ceea ce mai rămăsesese din România Mare. În septembrie 1953 reapare în Cazarma "ȘTEFAN CEL MARE", din Iași, unde funcționează până în toamna lui 1956, când se mută la Câmpulung Moldovenesc. Acest itinerar tragic, ca și restul monografiei, este reconstruit și restituit posterității cu ajutorul ineditelor aflate în arhivele Ministerului Apărării Naționale, având ca ghid Registrul istoric al Liceului "ȘTEFAN CEL MARE", din care au fost rupte un număr de pagini, iar autori monografiei au refăcut perioada respectivă cu ajutorul altor informații de arhivă (procese verbale, ordine de zi, memorii ale unor comandanți, documente școlare, inventare etc.). Având în vedere că Mihai Bejinaru a fost profesor al liceului din toamna lui 1956, iar Doru Gușu a fost elev și, în prezent, este ofițer al acestei instituții de învățământ, în alcătuirea monografiei au intrat și observațiile proprii, ceea ce explică o anume prezentare lirică a unor fapte, oameni și întâmplări petrecute în etapa cîmpulungeană.

Autorii mai remarcă, în Motivație, că "monografia de fată nu ar fi putut să apară dacă nu am fi găsit înțelegerea și ajutorul generos al unor persoane cu dragoste față de actul de cultură, sensibile la valorile învățământului militar românesc", cărora le mulțumesc.

Profesor Paul LEU

O VIAȚĂ CURATĂ ȘI DURĂ CA UN DIAMANT

Odessa, august 1942. Comandorul Nicolae Bardescu și Mihai Antonescu.

la bordul navelor noastre, arestând echipajul. Comandorul Nicolae Bardescu protestează ferm, direct la comandanțul sovietic împotriva acestor acțiuni.

În acele timpuri tulburi, deși trebuia să i se acorde gradul de contraamiral, îndeplinind mai bine de 3 ani funcții corespunzătoare, alii au fost avansați în locul său.

Gheorghe Gheorghiu-Dej, la o cuvântare din 1964 ținută la Academia Militară, a spus printre altele: "comandorul Nicolae Bardescu a fost singurul ofițer care a avut demnitatea și curajul să protesteze direct la Comandanțul sovietic, în contra abuzurilor acestora. Avându-se în vedere corectitudinea sa stoică și comportarea sa umană de la Odessa, nu a avut de tras vreo consecință pentru activitatea sa militară deși a primit mai multe decorații importante românești și străine".

Comandorul Nicolae Bardescu s-a stins din viață la 13 martie 1977, curat și demn, el fiind unul dintre cei mai mari eroi ai marinei române.

Căpitan I port Octavian SWED

Noutăți editoriale Noutăți editoriale

O carte: "Memoriile unui sugar"

Un autor: OMUL CARE RÂDE ...

Un nume nou se înscrie în lunga pleiadă a militarii-creatori de literatură, de la VASILE CÂRLOVA - spre noi.

Venit din nordul-extrem al Moldovei-de-Sus, prin şcoli și Academii Militare, cunoscând afară, viciștările, rigorile vieții de soldat ANANIE GAGNIUC nu a încetat - o clipă - să râdă! Subtil, cu finețe și bonom, folosind o largă paletă de mijloace umoristice: epigrama, pilula, scheiciul, monologul, schița, dialogul, spectacolul de revistă, articolul de ziar, careul enigmatic - devenind repede un nume foarte cunoscut în literatura de gen. Debutăză în anii liceului - la Câmpulung Moldovenesc, continuă ca student al Institutului de Marină "MIRCEA CEL BÂTRÂN" și publică - din ce în ce mai frecvent - în ziarele și revistele militare: "APĂRAREA PATRIEI", "ÎNAINTE", "DE VEGHE", "OBSERVATORUL MILITAR", "VIATA ARMATEI", "VIATA MILITARA", "MARINA ROMÂNĂ", "MAREA NOASTRĂ", dar și în publicații civile ca: "URZICA", "TOMIS", "SĂPTĂMÂNA", "SCÂnteia TINERETULUI", "MOFTUL ROMÂN", "MANGAFAUA", "SPINUL", "METAFORA", "DELTA", "CRAI NOU", "FLACĂRA", "PROTECȚIA MUNCII", "POLIȚIA", "HARABABURA", "DOBROGEA NOUĂ", "LITORAL", "CUGET LIBER", "ALMANAHUL OȘTIRII", "ALMANAHUL MÂRII" etc.

Participă de-a lungul anilor la concursurile de creație organizate de Ministerul Apărării Naționale sau forurile culturale civile, cucerind nenumărate premii de creație: Premiul I pe lângă cu volumul "FALS TRATAT DE ANATOMIE COMPARATĂ"; Premiile I și II la festivalul umorului cazon "PODUL MINCIUNILOR"; Premiul I la "GALA UMORULUI ROMÂNESC" (Organizat de A.U.R.) și multe altele.

Scrie volumele "AUR ȘI PÂSTAI", "RAME, GEAMURI, OGLINZI", "PRICINI PENTRU PALAGHIA", "ARIPI DE RINOCER", (nepublicate încă!) ce-și caută sponsorii autorizați "SĂ MAI ȘI RÂDĂ!"

Având un apetit predestinat pentru SHOW-ul cotidian, pătrunde - încet dar sigur - și în lumea scenei, scriind scenariile unor Spectacole de

Revistă precum: GREVĂ LA FANTASIO - 1991 (Premiul I la festivalul teatrelor de revistă); NU MINTIM POPORUL CU TELEVIZORUL - 1992 (autor și coautor) BÂRBATUL FATAL DE PE LITORAL - 1992 (coautor) - (nu e autobiografic!); SUS AI NOȘTRI, JOS AI VOȘTRI! - 1993 (coautor); MAI DATI-O-NCOLO DE POLITICĂ - 1993 - Teatrul "LEONARD" din Galați; ANNEBUNIT LUMEA - 1994 - Teatrul "Toma Caragiu"- Ploiești; UMOR ÎN RAFALE - 1995 Ansamblul "Doina" al Armatei.

Prezent, de ani buni, în Emisiunea Radio-Tv. cu texte interpretate de el sau de alții, devine

verse orașe ale tării: SIBIU, REȘIȚA, VASLUI, BUCUREȘTI.

Odată cu înființarea A.U.R. (Asociația Umoriștilor Români) ANANIE GAGNIUC este cooptat ca membru fondator și în Consiliul de conducere al asociației, desfășurând o bogată activitate de creație și organizatorică alături de "clasici" în viață ai umorului românesc: ȘTEFAN CAZIMIR, TAMARA BUCIUCIANU, TUDOR POPESCU, MIHAI ISPIRESCU, HORATIO MĂLĂELE, ION TIPSIE, RODICA MANDACHE, HORIA ȘERBĂNESCU, VASILE BĂRAN, și "recenta" CORINA CHIRIAC!

Între timp... scrie circa 4.000 de articole (publicate) - (eu le-am numărat, el a zis "MAI TAIE, GEO!")

În octombrie 1996 debutează cu "MEMORIILE UNUI SUGAR", o carte inspirată din viața de azi, cu oameni și fapte de lângă noi - care ne fac să râdem, dar ne lasă un discret gust amar despre ceea ce se întâmplă!

Observator lucid al realității sociale și morale "NONI" găsește - de fiecare dată - poanta potrivită pentru TARELE pe care le trăim.

Militar de carieră, cu un mare simț al umorului, căutat și invitat de prietenii, (denigrat uneori!) își face, întotdeauna, timp să spună o vorbă de duh (în versuri ori proză) tuturor acelora pe care îi iubește.

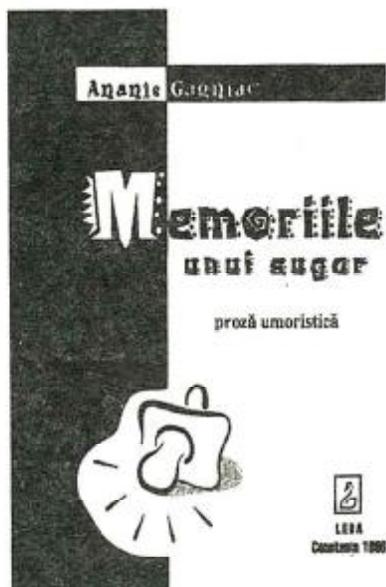
Îmi îngădui ca, în numele cititorilor, al numeroșilor săi prieteni între care am onoarea să mă număr, să-i urez să fie într-un ceas bun! Să poți râde mai departe, din ce în ce mai... VESEL!!! Și să-i dedic câteva versuri!

Chiar de este militar
Și-are mutra ca de... Găde
NONI este un hoian
Printre GAGURI și tot râde!!

Anceput ca marină...
A "URCAT" ca scriitor
(De satiră și umor)
Sus... la Cercul Militar!

Unii spun că e..... cazon,
Alii că e prea..... "SUBTIRE"
Însă toți, pe-același ton
Râd de GAGURI în neștiire!

Profesor GEO VLAD

tot mai cunoscut și mai solicitat - atât la nivel național cât și la posturile locale - M.T.C., 57 PLUS, RADIO CONSTANȚA și RADIO VACANȚA, la CLUJ, IAȘI, TIMIȘOARA. Nu se uită celebră (DOI ANI!) emisiune "CAVALERII MESEI PĂTRATE" de la Radio Constanța (alături de Dr. NICOLAE NECULA, NICOLAE EMANOIL VÂRGOLICI și de CRISTIAN TIMOFTE).

Luat sub "ARIPA"... creațoare a criticului și scriitorului VALENTIN SILVESTRU, devine un quasi-permanent Membru al juriilor pentru concursurile de umor organizate în di-

În atenția cititorilor: la sediul redacției MARINA ROMÂNĂ din str. Traian nr. 29, telefon 61.81.27, 61.57.00-238, se află spre vânzare lucrarea „MARINA ROMÂNĂ ÎN AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL - ALBUM”. Preț - 21.000 lei.

Noutăți editoriale
Noutăți editoriale

CONSTANȚA, PEISAJE PONȚICE

Aici, la Constanța, timpul are permanent și un prezent în trecut; trecem pe lângă urmele vechilor construcții tomitane ce dăinuie de două milenii și jumătate, locuim în case ce-și mască vârsta în decenii, intrăm în biserici, dintre care numai una a trecut de centenar și toate pe fondul sonor al simfoniei mării noastre cea de toate zilele... Si acest cotidian mai puțin obișnuit al Tomisului - Constanței - își află astăzi istoria în imagini într-un elegant album ce adună munca de mai mulți ani a concitadinului nostru, domnul Mihail ȘERBĂNESCU. El, omul veșnic grăbit, mereu în căutarea ineditului, spectaculosului, este autorul acestui inspirat album în care fotografia este lucrare de artă, iar imaginea devine document istoric. Albumul "Constanța, peisaje pontice" te îndeamnă la visare, la drumeție, la studiu, oferindu-ți coordonatele unei potențiale monografii. La toate acestea concură cu succes și textele scrise cu simțire și dragoste de cetate de Ovidiu Dunăreanu, Ștefan Cucu, dar și cu acuratețea specialistului, prin persoana domnului dr. A.V. Rădulescu, în sugestivul capitol "Tomis-Constanța, oraș emblemă al României la Marea Neagră". O carte ghid pentru turist - român ori străin - ce beneficiază de traducerea textelor în limba engleză, este o amintire pentru cel care revine la fjord de mare în vacanță, un "album de familie"

- al orașului nostru pe care-l deschidem și când suntem acasă, dar și când îl ducem dorul, aflați la sute, ori mii de kilometri. Mihail Șerbanescu, un capricorn fascinat de lumina vărăteacă în care au pictat Tonitza, Iser, Grigorescu, Palady, Dărăscu și alții, ne prezintă un oraș al verii permanente, al unei nesfărșite vacanțe iarna rece, ovidiană, o afărm doar într-un clișeu de la începutul veacului nostru. Această superbă vedere pe care o trimit de la fjord însorit de mare în 297 de imagini policrome, în condiții grafice de excepție, o semnează Mihai cu sensibila lui soție. Luminita (împreună au fost și în idee și concepție artistică), la grafică este Cătălin Botezatu, corecție Ecaterina Fricosu, traducerearea aparține Corinei Apostoleanu, procesarea la Tipografia Graphique București, Achevé d'imprimer sur les presses de Corlet Imprimeur, S.A., France. Editura Romart Design Constanța și generoșii sponsori, Marina cu navele și marinari ei minunați, își află locul cuvenit, prezentați la zi de sărbătoare - 15 august, dar și în portul-mamă, ori în acel muzeu nepereche, al lor, aflat tot aici, la Constanța.

De jumătate de deceniu, prin strădania inimoișilor membri ai Asociației cultură-istorice dobrogene "ROMÂNIA DE LA MARE" în peisajul publicației tomitane se află și revista omonimă asociației. Numărul 7, publicat în luna octombrie 1996, este în întregime dedicat Centenarului Portului modern Constanța. Considerăm de datoria și onoarea noastră semnalarea acestui număr, fiind, de fapt, fiecare studiu ori articol în parte tot atâtea componente ale unei alte monografii închinată portului. Este meritul neobositului editor Stoica Lascu de a fi reușit și de data aceasta să strângă nume ale unor istorici, artiști, muzeografi constănțeni, sub semnul același obiectiv: cel mai mare port al românilor, Constanța. Si pentru că sărbătorirea să fie completă, nu lipsește și muzeul - "Portul un topos liric", "Portul în creația plastică românească", "Ni se întorc corăbile acasă..." Si bucuria este cu atât mai mare, cu cât în aceeași a doua decadă de brumar, și-a serbat semicentenarul istoriograful portului, domnul profesor universitar dr. Valentin CIORBEA. Redacției revistei "MARINA ROMÂNĂ" îi revine plăcerea de a ura ambilor aniversari mulți ani înainte în bună înțelegere!

Mariana PĂVĂLOIU

VALENTIN E. BUSUIOC - un nou membru în Uniunea Scriitorilor

Este născut pe 6 iunie 1965 în Buhuși, jud. Bacău, absolvent al Liceului Militar „Ștefan cel Mare” și al Școlii Militare de Ofițeri Activi „Nicolae Bălcescu”, în prezent student la Facultatea de Jurnalistică a Asociației Zărăștilor Români. Laureat al mai multor concursuri naționale și internaționale de poezie, a publicat volumele „111 poeme” (ed. Muntenia, 1993) și „Viața în direct” (ed. Leda, 1995), are în lucru volumul de versuri „Vortex” și piesa de teatru (cazon!) „Caricaturi de buzunar”. A publicat poezie în majoritatea revistelor de profil din țară, dar și din Croația, Belgia, Anglia și SUA. În anul 1995 a fost inclus în cea de-a VI-a ediție a dicționarului „International Directory of Distinguished Leadership”, editat în North Carolina - SUA. A fost ales „Omul anului 1996” de către „American Biographical Institute” organizație ce desemnează acest titlu în fiecare an unui număr de 5 mii de personalități din domenii diferite, din toată lumea. Tot în acest an participă la Concursul Internațional de Poezie organizat de „The International Library of Poetry” din Kent - Marea Britanie, unde a ajuns deja în finala ce va avea loc în iarna acestui an. Adăugăm la această carte de vizită și noul statut de membru al Uniunii Scriitorilor din România, felicitându-l pe poetul Valentin Busuioc și urărând-i noi succese în demersurile sale artistice.

Căpitănu Costel SUSANU

Respirația spirituală a mării

PESCUITORII DE RELICVE

În sălile Muzeului Marinei Române se află expuse obiecte care, timp de veacuri, s-au odihnit pe fundul mării amfore, ancore cu și fără lanț, figură de galion și.a. De curând colecția de ancore a muzeului s-a imbogățit cu un nou exemplar - cu o ancoră tip amiralitate cu lanț și cheia de imprenare, cu o vechime de peste un veac și care de în ei multe decenii stă în aşteptare, dar... În zorii zilei de 8 august a.c. liniștea adâncurilor de la gura Sulina, a fost spartă pentru câteva minute de trecerea unei nave de pescuit și a traularului ei. Din nisipul stârnit a fost desprinsă o ancoră, deodată "prada" devenind mai grea cu aproape 300 kg. Ajuns la baza echipajului navei "CHEFALU 11": trauliștii Sistrat Iacob și Ivan Moldoveanu, cu marinarii Gherasim Valentin și Marian Vasiliiev cheamă în ajutor pe șeful mecanic Costel Nită și asistăți de comandant, căpitanul René Marius Boboc, descarcă sprotul și printre el găsește... o ancoră. Au dus-o cu ei în portul - mamă, Constanța - Sud - Agigea și au depus-o pe mal, lângă locul de acostare. Traulistul Iacob Sistrat curăță calcarul ce a mai rămas pe lanț, bate ușor în cheie, o desface și duce cu sine lanțul la bord cu gândul să-l folosească pe navă. De comun acord, cei doi patroni, care în urmă cu un an au luat în locație, din portul Sulina, de la "Piscicola" nava care de o jumătate de deceniu, împreună cu alte surori își așteaptă sătăpările cu bani, dar, mai ales, cu dragoste de o meserie străveche - pescuitul, au hotărât să doneze ancoră Muzeului Marinei Române. Gestul lor este cu atât mai mult de subliniat, având un precedent, când cu puțin timp în urmă, în zona Chituc - Gura Portiei "au pescuit" o anforă grecească ce face acum parte din materialul didactic al Liceului "Mihai Eminescu" din orașul nostru. Și când, cu câteva zile în urmă,

am ajuns în zonă, ne-am abăutit pentru a saluta echipajul pescadorului, l-am aflat reparând traulerul de rezervă, cel bun îl sacrificaseră în zona Cap Cetacea, unde s-a prins de epava unei corăbii cu corpul din lemn. Temerarii pescari și-au însemnat zona și, în vară viitoare, o vor iscoda în sparanja "prinderii" corăbiei, chiar dacă nava lor are un deplasament de 200 t, un motor de 300 CP și o capacitate de transport de 25 t, dar este bine întreținută de înlimosul echipaj. La despărțire le-am urat prietenilor noștri de pe "CHEFALU 11" mare calmă, pește din belsgur și să rămână la fel de pasionați pentru arheologia subacvatică. Căci astăzi, când trăim într-o lume avidă după căștiig, ei sunt... donatori.

Mariana PĂVALOMI

DIVINUL SI EXPRESIA SA PĂMÂNTLEANĂ - FLORILE

Deschisă la Cercul Militar din Constanța și dedicată Zilei Armatei Române, Expoziția de pictură aparținând artistei plastice Ioana IACOB ar putea fi intitulată 'Divin și expresia sa telică - florile'. Divin, pentru că douăsprezece, din cele treizeci de lucrări prezентate, sunt icoane, Iisus, respirația sa divină, constituie tema predilectă abordată și o forță interioară ce vine, evident, din credință, inspiră penelul autoarei în realizarea celor opt icoane ale Măntuitorului - Iisus rugându-se, sub o rază divină; Iisus îndurerat pentru durerea lumii; Iisus binecuvântând; Iisus în barca pescarilor, pe mare, în furtună; Iisus primind flori din mâna nevinovată de copil; Iisus păsind pe valuri. Între icoane "luminează" o frumoasă "Maică a Domnului cu pruncul", executată în maniera tradițională, bizantină. Alte două relevă chipurile a doi sfinți militari, trimisere la momentul căruia i-a fost dedicată expoziția: Sfântul Gheorghe (iubitul patron al Oștirii) în clasica atitudine de învingător al balaurului și Arhanghelul Mihail, vrednicul oștean căresc, cu paloș și scut, dintotdeauna protectorul celor ce și apără glia și neamul. Celelalte lucrări au în majoritatea (zece la număr) ca subiect, cum spuneam, o expresie pământeană a divinului - florile. Delicate, discrete, aceste flori, îmortalizate pe pânză în toată splendoarea lor, se constituie într-un flux de culoare și frumusețe ce întâmpină vizitatorul. Roșul discret al "Petuniei", cel vesel al "Macilor", alb-rozul gingăș al "Florilor de măces" și "Florilor de cires", pastelul "Florilor de câmp", luminează expoziția relevând, totodată, sensibilitatea și simțul colorilor ce caracterizează autoarea. În cadrul expoziției sunt prezentate, de asemenea, cinci peisaje - trei "Primăveri", puse sub semnul verdelui crud, al lumii florale și două "Toamne", inspirând, prin îscusita menire a penelului și culorii, o blândă melancolie. În sfârșit, două "tușeuri" - unul în sfera portretului, sub forma emoționantă a "Reîntâlniri" și unul în sfera marină - o evocare a acelui simbol așa de îndrăgit de marinari români - "Corabia Marita, pe mare". Evident, o reușită, această expoziție (a șasea personală) este un nou jalou pe calea artistică parcursă de Ioana IACOB, plastician care, începându-și drumul aici, la Cercul Militar Constanța (ca elev al cercului condus de comandor (r) V. Donici), revine în acest apărat cultural, educând emanația talentului său aflat în plină și inspirată rostire.

Lacocențen colonel Costin CONSTANDACHE

Noutăți în flotele maritime militare ale lumii

OLANDA. Structura Flotei în 1997

Misiunile actuale ale Marinei Militare Olandeze (prescurtat KM - Koninklijke Marine = Marina Regală) constau în: participarea cu o fregată la fiecare din cele două Forțe Navale Permanente ale NATO: în Atlantic (STANAVFORLANT) și în Mediterana (STANAVFORMED); cu una sau mai multe nave contra minelor, în Forța permanentă din Canalul Mâncică (STANAVFORCHAN); cu nave amfibii și subunități de infanterie marină la grupul mixt amfibiu anglo-olandez destinat să întărească, la nevoie, flancul de nord al NATO; cu una sau două fregate și, după caz, cu o navă de aprovizionare la operațiuni din Golful Persic ("Sharp Guard" etc.); staționarea permanentă a unei grupări operative în Zona Caraibelor pentru afirmarea suveranității asupra Antilelor Olandeze: un batalion de infanterie marină, o fregată, o navă de sprijin. Ca atare, se consideră că pentru 1998 structura Marinei Militare Olandeze trebuie să se prezinte astfel: 16 fregate; 2 nave aprovizionare; 1 navă transport amfibiu; 20 de elicoptere îmbarcate; 13 avioane de patrulare; 4 submarine; 15 nave de luptă contraminelor. În perioada 1995 personalul KM era de 14.950 de oameni, inclusiv cei 2.500 de infanteriști marini, 1.500 componenti ai Aviației Navale și cele 600 de femei. De remarcat că Olanda a vândut 6 fregate tip "KORTENAER" Greciei, iar cele două submarine "ZWAARDUVIS", intrate în serviciu în 1975, își aşteaptă cumpărătorul.

GERMANIA. Fregatele "123"

Recent a intrat în compunerea Marinei Militare fregata SCHLESWIG - HOLSTEIN, a doua navă din clasa "BRANDENBURG" (sau "123") de 4.500 t și 138,85 m lungime. A treia, BAYERN, se află în probe, iar a patra, MECKLENBURG - VORPOMMERN, va trebui predată până la finele lui 1996.

MAREA BRITANIE. Nava port-elicoptere OCEAN

Nava amfibie port-elicoptere OCEAN - aflată în prezent în stadiul final de armare - este cea mai mare unitate (25.000 t), britanică din ultimii 14 ani. Nava va

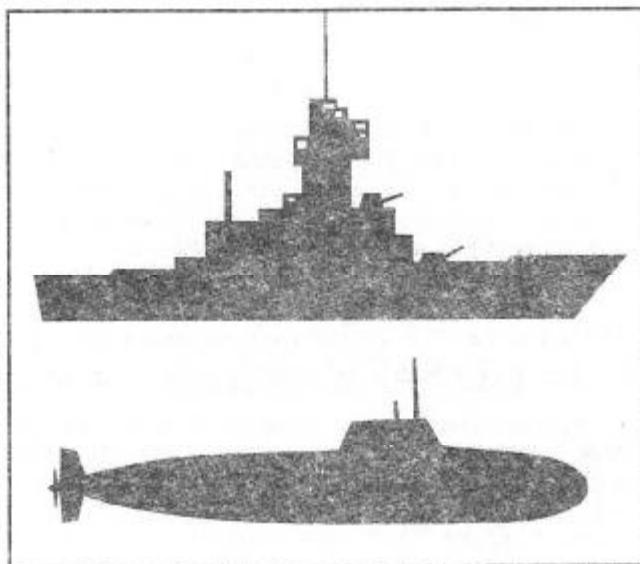
putea îmbarca 20 de elicoptere de atac, 800 infanteriști marini și mijloacele necesare de debarcare. Intrarea în serviciu este prevăzută pentru 1998; baza - Plymouth. OCEAN poartă numele unui vechi port-avion englez pe care a avut loc - la 03 decembrie 1945, în largul Insulei Wight - prima apuntare a unui avion cu reacție.

SUEDIA. "Corvete invizibile".

Marina Militară a lansat unui sănțier național comanda pentru construcția a două corvete multifuncționale cu corpul "invizibil" (stealth) denumite în proiect "YS 2000". Prima navă va fi gata în 1999,

după care vor urma doi ani de probe complexe și intrarea în serviciu în 2002.

Redăm câteva caracteristici ale navei: lungimea corpului - dintr-un material plastic special întărit cu sticlă - va fi de 70 m; viteza - peste 35 de noduri; echipaj - 40 de oameni; zonă de apuntare pentru un elicopter. Pentru o eventuală serie îmbunătățită a acestei clase se intenționează dotarea cu un hangar. Cu un deplasament de 420 T, corveta va fi echipată

cu un sistem de rachetă navă-aer (urmează opțiunea) și un tun Bofors 57/70 care va folosi proiectile prefragmentate 3P cu focoase de proximitate.

TURCIA. Modernizarea flotei

Marina Militară a anunțat că programul de modernizare a flotei sale de suprafață se va derula în două etape. Astfel, în prima etapă vor fi achiziționate, în termen foarte scurt, trei fregate americane din clasa "O.H. PERRY" (FFG-7). U.S. Navy a și ridicat din evidențele sale prima dintre aceste nave. În cea de-a doua etapă Marina Militară intenționează construcția - în sănțierul naval Gölcük - a opt fregate, în cooperare cu firma care va câștiga licitația. Printre ofertanți: trei firme americane, una britanică, una germană (Blohm und Voss).

SPORT MAGAZIN SPORT

ECHIPA LICEULUI MILITAR "ALEXANDRU IOAN CUZA" A "ÎMPUȘCAT" LOCUL II!

Desfășurată în garnizoana Oradea, Cupa Armatei la tir, pentru liceele militare, a cuprins două probe: proba de pușcă GECO - s-a tras de la distanță de 50 m, 3 serii a către 10 focuri din pozițile: culcat nerezemat (barem 10 minute), picioare (15 minute) și genunchi (12 minute); proba de pușcă cu aer comprimat - s-a tras de la 10 m, din poziția în picioare nerezemat. La competiție au participat cele 5 licee militare din țară și Școala Militară de Muzică "Iacob Mureșianu", din București. După o luptă dramatică marinarii au infirmat toate "sondajele precompetiționale", obținând următoarele rezultate în clasamentul individual elevul **Dumitru AXINTE** a acumulat 222 puncte, ocupând locul III la proba de pușcă GECO; cu 236 de puncte elevul **George BRICI** a ocupat aceeași poziție la proba de pușcă cu aer comprimat. În clasamentul general echipa Liceului Militar "Alexandru

Ioan Cuza" a obținut locul II, după redutabila echipă a Liceului Militar "Mihai Viteazul" din Alba Iulia, devansând însă "team-urile" din Câmpulung-Moldovenesc și Breaza, care plecau în cursa ca favorite. Cei 10 eroi ai acestei performanțe sunt elevii: **Dumitru AXINTE, George BRICI, Mario COBĂLĂ, Lucian BOERESCU, Cristian DOLEANU, Mihuț DAN, Neculai BOSÂNCEANU, Horia CIOCAN, Ionuț LAZĂR, Robert CIOBOTARU**, antrenati cu profesionalismul recunoscut de căpitani **Neculai CUCORANU și Georgică LIȚĂ**, care au știut să "anihilizeze" dificultățile "asigurării logistică" (liceul de la Constanța este singurul care nu este dotat cu un poligon de antrenament la 50 m și nici cu arme cu aer comprimat de competiție). Felicitări și aşteptăm medalia de aur!

Bronz, la Campionatul mondial de culturism

În universul sportiv un succes deosebit, ce onorează și omul și instituția în care își desfășoară activitatea, a fost obținut, recent, de conferențiar universitar **Cristian MIHĂILESCU**, de la catedra de educație fizică a Academiei Navale "MIRCEA CEL BĂTRÂN" din Constanța. Este vorba despre Campionatul mondial de culturism de la Katowice (18-20 octombrie, 1990) la care domnul conf. univ. Cristian MIHĂILESCU (de altfel președintele Federației de Culturism din România) a obținut locul al III-lea și medalia de bronz, la categoria master. Amintim că la acest campionat s-au acordat doar trei medali (una revenind, așadar, reprezentantului României) care au fost disputate, la categoria master, de 25 de concurenți.

C. Costin

Și ce echipă de fotbal aveam... acum 55 de ani!

Acum 55 de ani, în ziua de 23 septembrie 1932, portul Constanța a fost vizitat de o puternică escadră engleză constituită din crucișătoarele CURACAO, COLOMBO, CURLEEW, CERES și submarinul ROVER. Din presa vremii (Revista maritimă și fluvială nr. 11 - septembrie 1932), aflăm că navele de suprafață aveau următoarele caracteristici tehnico-lactice, relativ apropriate: deplasament-4.200-4.290 tone, lungime-129,5-137,15 m, lățime-8,53 m, înălțime-4,2 m, putere motoare-4 400/1.350 CP, echipaj-55 marinari, armament: 1 tun 102,4 mm, 2 mitraliere, 3 tuburi lanștorpile - 433 mm.

motoare-40.000 CP, echipaj-400-437 marinari; armament principal: 5 tunuri duble calibră 152,4 mm, 2 tunuri 76 mm, 4 tunuri 47 mm, 2 tunuri 37,1 mm, mitraliere, 8 tuburi lanștorpile - 533 mm. Submarinul, lansat cu numai 2 ani în urmă, avea următoarele caracteristici: deplasament - 1.457/2.015 tone, viteza-17,5 Nd, lungime-82,59 m, lățime-8,53 m, înălțime-4,2 m, putere motoare-4 400/1.350 CP, echipaj-55 marinari, armament: 1 tun 102,4 mm, 2 mitraliere, 3 tuburi lanștorpile - 433 mm.

Crucișătoarele CURACAO și COLOMBO au făcut o escală și în portul Galați, în ultima parte a vizitei. Printre manifestările cultural-sportive organizate în cinesia oaspeților, a avut loc și un "celebru" meci de fotbal între marinari români și englezi. Deși echipa de fotbal a britanicilor era selecționată din rândul a nu mai puțin de 1.800 de marinari, toti cu oarecare experiență, a fost învinsă cu scorul de 2-1 de către marinari noștri!

Escadra engleză a părăsit apele teritoriale românești în ziua de 4 octombrie 1932, încântată de ospitalitatea poporului român, dar cu gustul amar al înfrângerii în confruntarea sportivă!

Comandor (r.)

Valentin DONICI

Colectivul redațional al revistei MARINA ROMÂNĂ mulțumește tuturor colaboratorilor și urează, lor și cititorilor, cu ocazia SĂRBĂTORILOR DE IARNĂ, un sincer și călduros

AHO, AHO, COPII ȘI FRĂȚI STĂȚI PUȚIN ȘI NU MÂNCĂȚI!

Atențune ! Gardă la pavilion și geac prezențați arm ! Echipaje drepti ! Este... ANUL NOU !

12 noaptea Artificii, șampanie, siflee, pupături, urături, clopote, chiote și ... LA MULTI ANI !

Întreaga lume se bucură că a mai trecut un an ! Din viață...

Pentru această anuală sărbătoare, marinarii s-au pregătit cum se cuvine. Cu vin e plină cambuza, porcii și au dat obștescul sfârșit, acum sunt pe grătare, la sfârșit, nici o oală nu e goală, sarmale cât găeșindura, tortul cât Farul Genovez și plăcintele poale-n brâu, groase tot până acolo !

Ce mai, poftă este tot mai mare și pe uscat și pe mare, calcă totul în picioare și tot cere de mâncare. Dar ... vine un șef (mai mic) șincepe a ura:

"Aho, aho, copii și frați,
Stăți puțin și nu mâncați
Mai întâi mă ascultați!
Adunarea pe ponton
Și-ascultați, la unison
Sfaturi... de revelion!
Mânați, măi!"

* Un prim sfat este să nu vă îmbătați!

Mâine dimineață veți spune că între 1996 și 1997 ati fost permanent beți! Puteți bea câte un pahar, dar nu din aceleia ornamentale, în care se pun pești exotici sau flori... aşisdereal

* La masa festivă puteți servi un platou rece, care să nu

depășească, în mărime, platoul continental al Mării Negre. Se vor servi sarmale în foi de vită (că foi de drum nu se mai eliberează, iar foile de cort sunt date la scădere).

Puteți orna sala în care vă petreceți Revelionul cu tot felul de baloane, hârtii creponate, cetini de brad, dar atenție la îndemnurile afișate pe pereti ! Iată căteva sugestii, de texte scrise din loc în loc:

"Atențune! Șase... AMR! (ceea ce vrea să spună că șase luni au mai rămas).

"Noi de-aicea nu plecăm, nu plecăm acasă/Decât când superiorii (la termen) ne lasă!"

"Stima noastră și mândria...
...comandanții, cătană!" etc.

* Datinile de sărbători se pot constitui în tot atâtea ocazii de a câștiga (în afară de nuci, roșcove sau colăcei) și căte o permisie, învoire etc. În acest sens urarea trebuie să sună cam așa:

"Aho, aho, dragă șefu'
Îmi vine și mie chefu'
Să mă duc până acasă
Cu ai mei să stau la masă
La pocnită-ne din bici
Și mânați-ne de-aici! (acasă)!"

Sau colindul "Ne dați ori nu ne dați" în care tot apropiouri la învoiri se pot face...

Dimineață, când mergeți cu sorcova, atenție la text! Aceasta ar putea suna cam așa:

"Sorcova, vesela,
Să trăili, să-ntineriți

Pe noi să ne instruiți
Și bine să ne hrăniți
Nu numai cu biscuiți
Și c-un măr și fruct din păr
Să nu fie pâinea, carne
Tare ca piatra..."etc.

Militarii au ținut cont de sfaturile primite și, drept răsplată, comandantul le-a făcut și el, în final, o urare:

"Dragii mei militărași
Sergenți, caporali, fruntași,
Vă doresc la toți să fiți
Sănătoși și fericiți!
Făr-abateri, băutură
Fără masca pe figură
Iar gradații să nu facă
Ce nici lor n-o să le placă
Să alibă în comportare
Practică regulamentare
S-aveți optimism și vervă
Până treceți în rezervă!
Mânați măi!"

În acel moment și la acest îndemn, de-a "mâna", militarii au încercat să-zburghească, deja, pe ușă, dar au fost opriți și li s-a explicat că... toate, la timpul lor,

Așa s-a încheiat Revelionul marinilor noștri, urmând ca și ei, ulterior, să încheie armata...

Ananie GAGNUC

Preț 800 lei

